

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/261**z dnia 10 lutego 2025 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) 20 grudnia 2023 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”, „ChRL” lub „Chiny”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 7 listopada 2023 r. przez European Biodiesel Board („skarżący” lub „EBB”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją biodiesla w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przywóz biodiesla podlega obecnie środkom antydumpingowym, jeżeli pochodzi ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („Stany Zjednoczone”) ⁽³⁾, oraz środkom wyrównawczym, jeżeli pochodzi z Argentyny ⁽⁴⁾, Indonezji ⁽⁵⁾ lub Stanów Zjednoczonych ⁽⁶⁾.

1.2. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 19 lipca 2024 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych celów oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Wszyscy objęci próbą producenci eksportujący przedstawili uwagi dotyczące dokładności obliczeń marginesu dumpingu. Uwagi te dotyczyły jednak metodyki zastosowanej przez Komisję, a nie błędów pisarskich. W związku z tym Komisja poinformowała strony, że ich uwagi zostaną rozpatrzone na ostatecznym etapie dochodzenia. Jeden producent eksportujący wskazał na błąd dotyczący wzoru na obliczenie kosztów ponoszonych po przywozie. Komisja wyjaśniła, że błąd nie wystąpił we wzorze, lecz w nagłówku wyjaśniającym.
- (5) 16 sierpnia 2024 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/2163 ⁽⁷⁾ Komisja wprowadziła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („rozporządzenie w sprawie celów tymczasowych”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/2020-08-11>.

⁽²⁾ Dz.U. C, C/2023/1574, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1574/oj>.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 2.8.2021, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1266/oj.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj. Trwający przegląd wygaśnięcia wszczęto w lutym 2024 r. (Dz.U. C, C/2024/1355, 9.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1355/oj>).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 277 z 2.8.2021, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1267/oj.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2163 z dnia 14 sierpnia 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2163, 16.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2163/oj).

1.3. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których wprowadzono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), skarżący, unijny producent Neste, europejski dostawca usług magazynowania biopaliw Chane, europejski odbiorca zużytego oleju kuchennego Quatra N.V., Chińska Izba Handlowa Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych („CCCMC”) ⁽⁸⁾ oraz trzej objęci próbą chińscy producenci eksportujący przedłożyli pisemne oświadczenia, w których przedstawili opinie na temat tymczasowych ustaleń, w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (7) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Przeprowadzono posiedzenia wyjaśniające ⁽⁹⁾ z udziałem skarżącego, producenta unijnego Neste, objętego próbą chińskiego producenta eksportującego EcoCeres, CCCMC, powiązanego importera (Excellence New Energy B.V.) oraz europejskiego dostawcy usług magazynowania biopaliw Chane.
- (8) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwaj nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący poinformowali Komisję o drobnych błędach w ich nazwach wymienionych w załączniku 1. Komisja przeanalizowała te uwagi i odpowiednio skorygowała nazwy tych przedsiębiorstw.
- (9) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (10) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chin („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznych ustaleń.
- (11) Żadna z zainteresowanych stron nie wystąpiła z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające przed służbami Komisji lub przed rzecznikiem praw stron.
- (12) W wyniku analizy niektórych uwag dotyczących ostatecznego ujawnienia dokonano zmian w obliczeniach dumpingu i marginesach dumpingu. 16 grudnia 2024 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o tych zmianach w drodze dodatkowego ujawnienia ograniczonego do wprowadzonych modyfikacji. Wszystkim stronom wyznaczono termin do dodatkowego zgłaszania uwag na temat ostatecznych ustaleń.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (13) Wobec braku uwag dotyczących kontroli wyrywkowej potwierdzono informacje przedstawione w motywach 7–24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.5. Indywidualne badanie

- (14) W motywie 25 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzono, że Komisja podejmie decyzję w sprawie przyznania indywidualnego badania, o które wnioskował jeden producent eksportujący, na ostatecznym etapie dochodzenia.
- (15) Biorąc pod uwagę złożoność dochodzenia, strukturę producenta eksportującego wnioskującego o indywidualne badanie, a także terminy ustawowe mające zastosowanie do dochodzenia, Komisja stwierdziła, że indywidualne badanie byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie, oraz postanowiła odrzucić wniosek strony o indywidualne badanie.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (16) Wobec braku uwag dotyczących okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego potwierdzono informacje przedstawione w motywie 29 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁸⁾ Wykaz producentów eksportujących, których CCCMC reprezentuje w tym postępowaniu, znajduje się w przypisie 12 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁹⁾ Niektóre z posiedzeń wyjaśniających były posiedzeniami wspólnymi.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. SAF⁽¹⁰⁾

- (17) Na etapie tymczasowym Komisja zaakceptowała wyłączenie zrównoważonego paliwa lotniczego („SAF”) z zakresu obecnego dochodzenia, jak stwierdzono w motywie 41 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (18) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Quatra N.V. i EBB zauważyli, że wyłączenie SAF z zakresu dochodzenia byłoby sprzeczne z niektórymi celami UE dotyczącymi zrównoważonego rozwoju. EBB dodała, że wyłączenie to zwiększyłoby przyszłe moce produkcyjne w zakresie SAF w Chinach (do ponad 200 % popytu w Unii w 2025 r.) i zniechęciłoby do inwestycji w produkcję SAF w Unii. Według EBB chińscy producenci mogliby z łatwością wykorzystać swoje moce produkcyjne w zakresie hydrowodowanego oleju roślinnego („HVO”) do produkcji SAF, ponieważ procesy produkcyjne są podobne. Ponadto EBB twierdziła, że wyłączenie SAF mogłoby sprawić, że podmioty gospodarcze osiągałyby cele w zakresie obniżenia emisyjności w sektorze drogowym z wykorzystaniem chińskich SAF, które są dwukrotnie zaliczane na poczet unijnych celów, a nie z wykorzystaniem HVO/FAME⁽¹¹⁾ wyprodukowanych w Unii, co spowodowałoby tym samym dalszą szkodę dla przemysłu Unii. W uwagach po ostatecznym ujawnieniu EBB utrzymała swoje uwagi dotyczące zwiększenia mocy produkcyjnych w zakresie SAF w Chinach, przejścia przemysłu chińskiego z HVO na SAF oraz zmniejszenia inwestycji w produkcję SAF w Unii.
- (19) Przedsiębiorstwo Neste zakwestionowało wyłączenie SAF z zakresu środków, uzasadniając to tym, że SAF są zamienne i konkurują z HVO. Neste argumentowało, że zarówno HVO, jak i SAF są biodieslami otrzymywanymi z węglowodorów bez zawartości tlenu, a zakłady produkcyjne HVO można z łatwością przystosować do produkcji HEFA-SPK⁽¹²⁾. Zarówno HVO, jak i SAF są zasadniczo rodzajami biodiesla, a zatem mają to samo podstawowe przeznaczenie: stosowanie w sektorze transportu przez użytkowników końcowych odnawialnych paliw drogowych jako samodzielne paliwo lub w mieszankach z kopalnym olejem napędowym, zgodnie z normami EN 590 i EN 15940 dopuszczającymi stosowanie SAF (HEFA⁽¹³⁾) w mieszankach. W przypadku Neste, z teoretycznego i technicznego punktu widzenia, HEFA-SAF można mieszać w celu uzyskania paliwa drogowego i zastąpić nim HVO do celów paliw B7 lub B30 itp. bez żadnych niezgodności technicznych. Ponadto Neste zauważyło, że zgodnie z przepisami WTO nie jest konieczne, by produkty były całkowicie substytucyjne, aby były „produktami podobnymi”.
- (20) Zdaniem Neste HVO i HEFA-SAF byłyby konkurencyjne w zakresie, w jakim unijne dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii („RED”⁽¹⁴⁾) przewidują możliwość swobodnego decydowania przez państwa członkowskie o wykorzystaniu HEFA-SAF/zmieszanych SAF w celu spełnienia obowiązku mieszania paliw w transporcie drogowym.
- (21) Powyższe, w połączeniu z wyłączeniem SAF z zakresu środków oraz możliwością wykorzystania przez chińskich producentów 100 % mocy produkcyjnych do produkcji HEFA-SAF, doprowadziłoby rzekomo do masowego napływu chińskiego SAF zastępującego HVO w celu spełnienia obowiązku mieszania paliw drogowych w ramach swobodnego decydowania, a następnie do ograniczenia produkcji FAME, HVO i HEFA-SAF/mieszanek SAF w Unii. Przedsiębiorstwo Neste podkreślało, że Chiny planują ogromne inwestycje w tej dziedzinie oraz że chińscy producenci HVO produkujący HEFA-SAF mogą z łatwością zmaksymalizować produkcję SAF, a nawet przestawić produkcję na SAF, ponieważ oba produkty byłyby wytwarzane w tym samym zakładzie.
- (22) W motywie 40 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja uznała ograniczone rozbieżności w procesie produkcji oraz pod względem podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych (HEFA) SAF w porównaniu z HVO. W świetle argumentów Neste i EBB nie można jednak uznać, że SAF jest realnie zamienne z tańszym biodieslem wykorzystywanym w sektorze transportu drogowego lub że konkuruje z HVO/FAME. Należy zauważyć, że przedsiębiorstwo Neste samo przyznało, że „w chwili obecnej komercyjne kanały dystrybucji są różne ze względu na różnych użytkowników końcowych”, że „[...] obecnie HEFA-SAF/mieszanki SAF są produkowane do celów wykorzystania w paliwach lotniczych, a HVO jest produkowany do celów wykorzystania w paliwach drogowych” oraz że obecnie nie podejmuje się aktywnych działań w celu stosowania HEFA-SAF w paliwach drogowych ze względów komercyjnych. W związku z tym Komisja potwierdziła swój wniosek, że SAF ma obecnie inne zastosowanie i nie można go uznać za zamienne lub konkurujące z HVO/FAME, a zatem można je wyłączyć z zakresu obecnego dochodzenia.

⁽¹⁰⁾ Niniejsza sekcja dotyczy odpowiednich paliw lotniczych zdefiniowanych w motywie 39 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹¹⁾ Estrę metylową kwasu tłuszczowego.

⁽¹²⁾ Syntetyzowana nafta parafinowa z węglowodorów – hydroprzetworzonych estrów i kwasów tłuszczowych.

⁽¹³⁾ Hydroprzetworzone estrę i kwasy tłuszczowe.

⁽¹⁴⁾ Dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii obowiązującą w czasie dochodzenia była dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

- (23) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Neste nie zgodziło się z powyższym wnioskiem Komisji. Przedsiębiorstwo Neste stwierdziło również, że w cytaty jego argumentów w motywie 22 powyżej włączono elementy, które nie odzwierciedlały tego, co strona miała zasadniczo na myśli. Jeżeli chodzi o to domniemane włączenie, Komisja podtrzymała swoje stanowisko, zgodnie z którym samo Neste przyznało, że obecnie nie podejmuje się aktywnych działań w celu stosowania HEFA-SAF w paliwach drogowych ze względów komercyjnych, gdy przedsiębiorstwo to napisało, że „choć obecnie nie podejmuje się aktywnych działań w celu stosowania HEFA-SAF w paliwach drogowych ze względów komercyjnych, nie ma to znaczenia do celów przedmiotowej analizy, ponieważ z technicznego punktu widzenia takie stosowanie jest możliwe”. Komisja uznała, że argument przedsiębiorstwa Neste jest równoznaczny z potwierdzeniem, że SAF ma obecnie inne zastosowanie niż HVO/FAME, co potwierdza ogólny wniosek Komisji przedstawiony w motywie 22. Komisja uznała, że rozbieżne opinie co do tego, czy właściwości techniczne HVO i FAME czynią je (nie)odpowiednimi do stosowania w lotnictwie ⁽¹⁵⁾, nie mogą zmienić jej wniosku.
- (24) W uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Neste powtórzyło, że HVO i SAF są towarami podobnymi i są wymienne w celu spełnienia obowiązku mieszania paliw drogowych, oraz powtórzyło uwagi streszczone w motywach 19–21, zwracając jednocześnie uwagę na potrzebę ochrony produkcji SAF w Unii. Przedsiębiorstwo Neste dodało, że mechanizm swobodnego decydowania, o którym mowa w motywie 20, sprawił, że zastosowania końcowe HVO/FAME i SAF stały się faktycznie takie same w zakresie, w jakim wyłącznie strony podlegające obowiązkowi mieszania paliw drogowych mogą zgłosić redukcję emisji do celów spełnienia tego obowiązku w zakresie wykorzystania SAF. Przedsiębiorstwo Neste stwierdziło, że przedsiębiorstwo lotnicze stosujące SAF może ubiegać się o certyfikat redukcji emisji i uzyskać jednostki emisji, które następnie sprzedawałoby stronom podlegającym obowiązkowi mieszania paliw drogowych. Strony wykorzystywałyby następnie te jednostki, aby udowodnić spełnienie obowiązku mieszania paliw drogowych. Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że stosowanie tej praktyki sprawia, że HVO i SAF są zamiennie w zakresie, w jakim – obecnie – fizycznego SAF nie stosuje się jako paliwa drogowego, w związku z czym nie można go uznać za zamiennie lub konkurujące z HVO/FAME. SAF wprowadza się do obrotu niezależnie od HVO/FAME z przeznaczeniem dla różnych użytkowników końcowych, co potwierdza ich różne zastosowania.
- (25) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Neste twierdziło, że HVO i SAF są towarami podobnymi, ponieważ oba te towary można zgłosić z tym samym kodem CN, a mianowicie nowym kodem CN 2710 19 42 dla paliw odnawialnych. Komisja odrzuciła uwagi przedsiębiorstwa Neste, ponieważ klasyfikacja kodów CN nie zmienia odrębnego zastosowania SAF.

2.2. Wniosek o wyłączenie HVO

- (26) Na etapie tymczasowym Komisja odrzuciła wnioski o wyłączenie HVO z zakresu dochodzenia.
- (27) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres, powołując się na argumenty odrzucone w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, powtórzyła, że HVO należy wyłączyć z zakresu dochodzenia.
- (28) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC powtórzyła, że HVO należy wyłączyć z zakresu dochodzenia. Strona ta stwierdziła, że HVO stanowi wysokiej jakości substytut oleju napędowego i nowe rozwiązanie technologiczne (w porównaniu z FAME), a następnie powtórzyła uwagę zawartą w motywie 48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którą właściwości fizyczne i chemiczne HVO są bliższe konwencjonalnym olejom napędowym niż FAME, oraz uwagę zawartą w motywie 53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którą wyłącznie HVO może być stosowany w formie czystej w silnikach. CCCMC dodała, że FAME stosowano jako substytut oleju napędowego jedynie teoretycznie oraz że paliwo B100 ⁽¹⁶⁾ jest rzadko stosowane zamiast oleju napędowego ze względu na niższą wartość kaloryczną (wartość opałową) oraz ponieważ, co do zasady, w przypadku paliwa B100 (a nawet w przypadku mieszanek z biodieslem w paliwach powyżej B7 ⁽¹⁷⁾) wymagane są modyfikacje silnika. Zdaniem CCCMC stosowanie paliwa B100 jest wyjątkiem, który nie może potwierdzać, że FAME i HVO są zamiennie. Ten brak zamienności dodatkowo potwierdzałby fakt, że surowce wpływają na poziom temperatury zablokowania zimnego filtra w przypadku FAME, ale nie w przypadku HVO. Ponadto CCCMC stwierdziła, że FAME nie może być stosowany przez cały rok we wszystkich państwach członkowskich oraz że HVO nie można porównywać (tylko) z RME ⁽¹⁸⁾, jak ma to miejsce w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, ale również z innymi rodzajami biopaliw. CCCMC stwierdziła, że Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów na

⁽¹⁵⁾ W przeciwieństwie do przedsiębiorstwa Neste przedsiębiorstwo Valero Energy (Ireland) Limited zauważyło w swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia (t24.010863) brak wymienności technicznej między SAF a HVO/FAME.

⁽¹⁶⁾ Olej napędowy składający się w 100 % z estrów metylowych kwasów tłuszczowych.

⁽¹⁷⁾ Olej napędowy składający się w 7 % z estrów metylowych kwasów tłuszczowych.

⁽¹⁸⁾ Estry metylowe oleju rzepakowego.

poparcie swojego argumentu, zgodnie z którym rynek postrzega FAME i HVO jako zrównoważone paliwa alternatywne do silników wysokoprężnych w sektorze transportu. CCCMC przypomniła stanowisko Komisji w sporze dotyczącym oleju palmowego z Malezji (DS600⁽¹⁹⁾), zgodnie z którym podmioty zajmujące się mieszaniem chcą wiedzieć, jakie biopaliwa mieszają, a następnie stwierdziła, że konsumenci końcowi chcą otrzymać informacje na temat surowców wykorzystywanych do produkcji biopaliw, a także temperatury zablokowania zimnego filtra.

- (29) Komisja odrzuciła powyższe argumenty CCCMC. Fakt, że HVO wprowadzono na rynki później niż FAME, nie ma znaczenia. Uwagi przedstawione w motywach 48 i 53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały uwzględnione i odrzucone w tym samym dokumencie. Jeśli chodzi o zarzut, że FAME jest powszechnie stosowany w mieszankach, nie podważa to faktu, że B100 jest realnym alternatywnym paliwem w sektorze transportu kompatybilnym z większością silników EURO VI⁽²⁰⁾, co potwierdzają nawet specjaliści w sektorze transportu. Wbrew temu, co zauważyła CCCMC, modyfikacje silnika nie zawsze są konieczne w pojazdach kompatybilnych z dowolnymi mieszankami powyżej B7, o czym świadczy na przykład długi wykaz pojazdów, które mogą być zasilane paliwem B10⁽²¹⁾ we Francji. FAME jest zamienny z HVO, ponieważ FAME można stosować w czystej postaci i w mieszankach przez cały rok po skorygowaniu poziomu temperatury zablokowania zimnego filtra za pomocą dodatków lub innych składników w razie potrzeby i w zakresie, w jakim jest to konieczne. Nawet jeśli Komisja zgadza się, że podmioty zajmujące się mieszaniem chcą znać właściwości przetwarzanego przez nich biodiesla, nie podważa to zamienności FAME i HVO. Podmioty zajmujące się mieszaniem muszą dopilnować, aby produkt końcowy w pompie spełniał normy i inne wymogi, ale nadal uznają FAME i HVO dowolnego pochodzenia za produkty generyczne (pod względem właściwości fizycznych/specyfikacji)⁽²²⁾. Komisja zauważyła, że w sporze DS600 w sprawozdaniu zespołu orzekającego stwierdzono, że PME⁽²³⁾, RME i SBME (tj. FAME wytwarzane odpowiednio z oleju palmowego, oleju rzepakowego i oleju sojowego), a także HVO wytwarzany z oleju palmowego, oleju rzepakowego i oleju sojowego mają podobne lub takie same właściwości i zastosowania końcowe oraz są uznawane przez odpowiednich konsumentów za wysoce substytucyjne⁽²⁴⁾. Jeżeli chodzi o zarzut, że konsumenci końcowi chcą otrzymywać informacje na temat surowców i poziomu temperatury zablokowania zimnego filtra, Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem w zakresie, w jakim takie informacje nie są ogólnie dostępne na stacjach paliw.

2.3. Wnioski

- (30) Z uwagi na brak jakichkolwiek innych uwag niniejszym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach od 30 do 57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. Stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (31) 14 sierpnia 2024 r. Komisja poinformowała grupę Jiaao o zamiarze użycia faktów dostępnych w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (32) W piśmie w sprawie zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja przypomniła, że przekazała grupie Jiaao swoje sprawozdania z kontroli zawierające opis między innymi problemów napotkanych podczas kontroli na miejscu. Grupa nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do opisu kontroli na miejscu przedstawionego w sprawozdaniach z kontroli.
- (33) Ponadto Komisja wskazała, że poza wstępną odpowiedzią na pytania zawarte w kwestionariuszu i odpowiedzią na pismo w sprawie uzupełnienia braków grupa Jiaao przedłożyła znaczną liczbę zmian do różnych tabel kwestionariusza, tuż przed rozpoczęciem lub w trakcie kontroli na miejscu.

⁽¹⁹⁾ Pierwsze oświadczenie pisemne UE w sprawie UE i niektóre państwa członkowskie – Olej palmowy (Malezja) (DS600), pkt 664, dostępne na stronie <https://circabc.europa.eu/ui/group/cd37f0ff-d492-4181-91a2-89f1da140e2f/library/8958b1a0-dcb6-4915-83e0-71c4221a6ff6/details>.

⁽²⁰⁾ Przykłady można znaleźć na stronach: <https://votresoleilvotreenergie.com/biocarburants-le-b100-une-alternative-ecologique-qui-sedit-les-flottes-de-transport/> i <https://www.transportinfo.fr/biocarburants-le-b100-fait-le-plein/>.

⁽²¹⁾ <https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/jo/2018/09/22/0219> (Décision du 11 septembre 2018 fixant la liste des véhicules et engins à motorisation Diesel compatibles avec le gazole B10).

⁽²²⁾ t24.001865.

⁽²³⁾ Ester metylowy oleju palmowego.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie Unia Europejska i niektóre państwa członkowskie – Niektóre środki dotyczące oleju palmowego i biopaliw roślinnych produkowanych z oleju palmowego, WT/DS600/R, 5 marca 2024 r., pkt 7.1024.

- (34) Co najważniejsze, Komisja wskazała niespójności, które zaobserwowała w odniesieniu do surowców ujętych w zapisach księgowych grupy, znalezionych w dokumentach dotyczących zamówień na te surowce i przedstawionych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w szczególności w tabelach dotyczących zakupu surowców, kosztów produkcji i sprzedaży produktu końcowego.
- (35) Późne przedłożenie zmienionych informacji i niespójności w zapisach dotyczących surowców znacznie utrudniły dochodzenie. Ze względu na fakt, iż zmienione informacje zostały przedłożone na późnym etapie dochodzenia, Komisja nie mogła prawidłowo zbadać przedłożonych danych ani przeprowadzić analizy wewnętrznej spójności przedłożonych informacji w różnych częściach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Fakt, że grupa nie zgłosiła rzeczywistych surowców wykorzystywanych do produkcji biodiesla, lecz zamiast tego w dużej mierze zgłosiła, jak się zdaje, półprodukty tej produkcji, uniemożliwił Komisji dokonanie ustaleń co do tego, czy kody rodzajów produktu zostały utworzone prawidłowo i spójnie w tabelach wykorzystanych przy konstruowaniu wartości normalnej z jednej strony i w tabeli sprzedaży z drugiej strony. Ponadto nie było możliwe ustalenie, czy zużycie surowców zostało prawidłowo i konsekwentnie przypisane do poszczególnych rodzajów produktu. Dodatkowo utrudniało to znacznie stosowanie nieznieskształconych kosztów, ponieważ koszty materiałów do produkcji zgłoszone przez grupę Jiaao obejmowały koszt surowca i koszt częściowego przetworzenia na półprodukt.
- (36) Ponadto zauważono, że jedno z przedsiębiorstw należących do grupy dostarczyło wprowadzające w błąd informacje dotyczące różnych rodzajów produktów wytwarzanych przez to przedsiębiorstwo. Niektóre produkty zgłoszono początkowo jako produkt objęty dochodzeniem. Tymczasem podczas kontroli na miejscu przedsiębiorstwo stwierdziło, że niektórych produktów nie można uznać za biodiesel. Dopiero w tym momencie Komisja otrzymała pełny obraz działalności przedsiębiorstwa.
- (37) Przedsiębiorstwo miało możliwość przedstawienia uwag na temat zamiaru zastosowania przez Komisję art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (38) W swoich uwagach do pisma dotyczącego zastosowania art. 18 grupa potwierdziła, że sprawozdanie z kontroli wiernie dokumentowało proces kontroli. Twierdziła jednak, że podczas kontroli na miejscu odpowiednio wyjaśniła przyczyny niespójności w informacjach dotyczących surowców i że jej wyjaśnienia zostały przyjęte przez zespół zajmujący się sprawą. Grupa Jiaao podkreślała, że braki nie miały charakteru, który powodowałby nadmierne trudności w ustaleniu wystarczająco dokładnych marginesów dumpingu i szkody.
- (39) Ponadto grupa przypominała, że zmiany przedstawione tuż przed rozpoczęciem kontroli na miejscu zostały przedłożone zgodnie z instrukcjami poprzedzającymi kontrolę. Grupa Jiaao argumentowała ponadto, że dalsze zmiany odzwierciedlały faktyczną sytuację przedsiębiorstw w rozumieniu Komisji i na jej wniosek.
- (40) W związku z tym Komisja nie powinna uznawać informacji zmienionych tuż przed kontrolą na miejscu lub w jej trakcie za znacząco utrudniające dochodzenie.
- (41) Komisja nie zgodziła się z uwagami grupy Jiaao opisanymi w motywie 38. Grupa rzeczywiście wyjaśniła swój sposób prowadzenia działalności. Wyjaśnienia te nie doprowadziły jednak do usunięcia niespójności opisanych w motywie 35.
- (42) W odniesieniu do przekazania zmienionych informacji Komisja przypominała, że grupa Jiaao przedłożyła 15 zmienionych tabel tuż przed rozpoczęciem kontroli na miejscu. Ponadto nawet po otrzymaniu zmienionych tabel Komisja była zmuszona do zwrócenia się o dalsze zmiany, ponieważ stwierdzono, że przedłożone informacje są nadal nieprawidłowe. W związku z tym fakt, że Komisja zebrała zmienione informacje i zrozumiała wyjaśnienia przedstawione przez grupę, nie oznacza, że zespół zajmujący się sprawą zaakceptował przedłożone informacje jako prawidłowe lub wystarczające, ani nie zmienia tego, że zmienione informacje zostały przedłożone na tak późnym etapie kontroli, że nie można ich było już zweryfikować i uzgodnić z zapisami księgowymi grupy, ani też z danymi zgłoszonymi w innych częściach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (43) Ponadto obliczenie marginesu szkody było faktycznie możliwe, ponieważ rodzaje produktu zgłoszone jako sprzedane do Unii uznano za zgodne z przedłożoną dokumentacją sprzedaży. Nie były one jednak częściowo spójne z rodzajami produktu zgłoszonymi jako wyprodukowane. Ustalono również margines dumpingu dla grupy. Odwołując się do przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego, Komisja dostosowała niezniekształcony koszt zastosowany w celu zastąpienia kosztu poszczególnych surowców grupy, aby uwzględnić fakt, że zamiast pierwotnych surowców zgłoszono półprodukty, oraz aby uniknąć zaniżenia wartości normalnej.
- (44) W związku z tym Komisja uznała, że grupa Jiaao nie przedstawiła żadnych dodatkowych informacji ani wyjaśnień, które zmieniłyby pierwotne wnioski Komisji dotyczące stosowania dostępnych faktów w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja potwierdziła zastosowanie dostępnych faktów w zakresie, w jakim dotyczą one surowców zgłoszonych przez grupę Jiaao oraz określenia odpowiednich niezniekształconych kosztów.

3.2. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (45) Od wszystkich objętych próbą producentów eksportujących i od skarżącego Komisja otrzymała uwagi dotyczące wcześniejszego informowania i ujawnienia tymczasowych ustaleń, które to uwagi dotyczyły źródeł i metodyki określania niezniekształconych kosztów i zysku albo obliczeń marginesu dumpingu dla poszczególnych przedsiębiorstw. Grupa EcoCeres i EBB powtórzyły swoje uwagi podczas posiedzeń wyjaśniających. Ponadto EBB przedłożyła uwagi z opóźnieniem po upływie wszystkich terminów zgłaszania uwag dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń.
- (46) Uwagi zainteresowanych stron, w tym spóźnione uwagi skarżącego, zostały należycie omówione w odpowiednich sekcjach poniżej. Argumenty, które dotyczyły danych poszczególnych przedsiębiorstw i nie mogły zostać ujęte w niepoufnym podsumowaniu, zostały uwzględnione w ujawnieniach ostatecznych ustaleń dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw.

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (47) Wobec braku uwag dotyczących istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w sektorze biodiesla Komisja potwierdza swoje ustalenia w tym względzie przedstawione w sekcji 3.2.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.2. Kraj reprezentatywny i źródła niezniekształconych kosztów i zysku

3.2.2.1. Kraj reprezentatywny

- (48) W swoich uwagach EBB przypominała, że opowiada się za wyborem Brazylii jako kraju reprezentatywnego, ponieważ na rynku tego kraju nie obserwuje się zakłóceń rynku. Strona powtórzyła, że jak wynika z jej wiedzy rynkowej, dynamika rynku malezyjskiego jest podobna do dynamiki rynku indonezyjskiego, z podatkami wywozowymi obowiązującymi w całym łańcuchu wartości biodiesla, stałymi cenami krajowego biodiesla i przydziałami rynku krajowego dokonywanymi za pomocą systemu licencji⁽²⁵⁾. EBB oskarżyła ponadto grupę EcoCeres o dostarczanie Komisji wprowadzających w błąd informacji pomimo posiadania rzetelnej wiedzy na temat rynku malezyjskiego, ponieważ ten producent eksportujący ma zakład produkcyjny w Malezji.
- (49) Skarżący twierdził, że jeżeli Komisja będzie nalegała na wybór Malezji jako kraju reprezentatywnego, konieczne będzie dostosowanie wartości odniesienia dla zużytego oleju kuchennego, ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.

⁽²⁵⁾ Ministerstwo ds. Plantacji i Towarów. Licencjonowanie biopaliw. Dokument dostępny pod adresem: <https://www.kpk.gov.my/kpk/en/agricommodity/osc-biofuel> (ostatni dostęp 27 października 2024 r.).

- (50) Komisja przyjęła do wiadomości, że skarżący opowiada się za wyborem Brazylii jako kraju reprezentatywnego. Po pierwsze, Komisja odniosła się już do faktu, że rynki biodiesla są regulowane środkami rządowymi na całym świecie, a także do konkretnych zarzutów dotyczących Malezji w motywach 209–214 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Strona nie przedstawiła żadnych dowodów na domniemany przydział rynku krajowego producentom krajowym za pomocą systemu licencji. Z informacji, którymi dysponuje Komisja, wynika, że celem tych licencji nie jest podział rynku między ograniczoną liczbę przedsiębiorstw. Są to raczej licencje wydawane przez władze Malezji, upoważniające przedsiębiorstwa do prowadzenia działalności w dziedzinie produkcji biodiesla – system ten nie różni się od zezwoleń wydawanych w Brazylii przez Agência Nacional do Petróleo, Gás Natural e Biocombustíveis („ANP”) ⁽²⁶⁾.
- (51) Po drugie, skarżący nie przedstawił żadnych dowodów, które sugerowałyby, że wykorzystanie informacji z Brazylii skutkowałoby w znacznym stopniu innymi wartościami odniesienia dla tych elementów konstruowanej wartości normalnej, które zostały szeroko omówione przez EBB w różnych uwagach. Na przykład poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku brazylijskich producentów biodiesla wynikający z informacji finansowych dostępnych w aktach sprawy jest podobny do poziomu takich kosztów i zysku w przypadku malezyjskich producentów biodiesla. Podobnie z publicznie dostępnych informacji ⁽²⁷⁾ wynika, że ceny zużytego oleju kuchennego w Brazylii w okresie objętym dochodzeniem były podobne do wartości odniesienia zastosowanej przez Komisję na etapie tymczasowym.
- (52) Komisja stwierdziła, że nie ma powodu, aby odrzucić Malezję jako kraj reprezentatywny. Argumenty EBB odnoszące się do poszczególnych poziomów odniesienia zostały omówione w poszczególnych sekcjach poniżej.

3.2.2.2. Czynniki produkcji

a) Zużyty olej kuchenny i ścieki z zakładów wytłaczania oleju palmowego

- (53) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres i grupa Zhuoyue przedstawiły uwagi dotyczące określenia nieznieskształconych kosztów zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego. W szczególności strony twierdziły, że wyłączenie przywozu pochodzącego z Indonezji nie było uzasadnione.
- (54) W tym względzie grupa Zhuoyue argumentowała, że samo istnienie podatku wywozowego nie powoduje automatycznie znieskształcenia ceny, a Komisja nie przedstawiła dowodów na istnienie takiego zakłócenia. Na poparcie tego argumentu grupa przedstawiła przykłady cen importowych zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego pochodzących z Indonezji, które to ceny są podobne do cen importowych dwóch surowców pochodzących z innych państw. Grupa podtrzymała ten argument w uwagach po ostatecznym ujawnieniu.
- (55) Grupa EcoCeres zwróciła również uwagę, że samo istnienie podatku wywozowego jest niewystarczające, aby stwierdzić, że indonezyjska cena eksportowa zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego była znieskształcona. Ponadto przedsiębiorstwo to odniosło się do poprzednich dochodzeń ⁽²⁸⁾, w ramach których cenę eksportową surowego oleju palmowego i surowego oleju z ziaren palmowych, które to oleje podlegały podatkowi wywozowemu w Indonezji, uznano za odpowiednią wartość odniesienia odzwierciedlającą cenę rynkową.
- (56) Komisja zauważyła, że zazwyczaj istnienie podatku wywozowego wpływa przede wszystkim na cenę krajową odpowiednich towarów, tj. cenę zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego na krajowym rynku indonezyjskim. Po okresie objętym dochodzeniem dwóch przywołanych dochodzeń (październik 2017 r. – wrzesień 2018 r. w odniesieniu do dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego biodiesla pochodzącego z Indonezji, październik 2020 r. – wrzesień 2021 r. w odniesieniu do dochodzenia antydumpingowego

⁽²⁶⁾ Ministério de Minas e Energia. Autorização para produção de biocombustíveis. Dokument dostępny pod adresem: <https://www.gov.br/anp/pt-br/assuntos/producao-e-fornecimento-de-biocombustiveis/autorizacao-para-producao-de-biocombustiveis> (ostatni dostęp 27 października 2024 r.).

⁽²⁷⁾ Óleo de cozinha usado avança com demanda por biocombustíveis. Dokument dostępny pod adresem: <https://www.biodieselbr.com/noticias/materia-prima/ogr/oleo-de-cozinha-usado-avanca-com-demanda-por-biocombustiveis-280923> (ostatni dostęp 27 października 2024 r.). Artykuł odnosi się do ceny zużytego oleju kuchennego na poziomie 4 825 BRL/t, co odpowiada około 7 130 CNY/t.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1344 z dnia 12 sierpnia 2019 r. nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 212 z 13.8.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1344/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2092 z dnia 28 listopada 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/111 z dnia 18 stycznia 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu tłuszczowego pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 18 z 19.1.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/111/oj).

dotyczącego kwasu tłuszczowego pochodzącego z Indonezji) zmieniło się jednak środowisko legislacyjne dotyczące oleju palmowego i jego pochodnych w Indonezji. Mianowicie w okresie bezpośrednio poprzedzającym okres objęty dochodzeniem w przedmiotowej sprawie i częściowo pokrywającym się z tym okresem rząd Indonezji wprowadził szereg zmian legislacyjnych (np. zakaz wywozu w kwietniu i maju 2022 r.⁽²⁹⁾ ⁽³⁰⁾, zawieszenie podatku wywozowego do października 2022 r.⁽³¹⁾ ⁽³²⁾, wprowadzenie mechanizmu, który pozwalałby dostosowywać poziom podatku wywozowego na podstawie zmian światowych cen surowego oleju palmowego w sierpniu 2022 r.⁽³³⁾, obniżenie progu umożliwiającego podwyższenie podatku wywozowego⁽³⁴⁾), które potencjalnie wpłynęły na rynek oleju palmowego i jego pochodnych, w tym rynek ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego i zużytego oleju kuchennego⁽³⁵⁾, w tym konkretnym okresie. Nie można wykluczyć, że te częste zmiany legislacyjne spowodowały co najmniej tymczasowe wahania lub zakłócenia, które wpłynęły na ceny zarówno krajowe, jak i eksportowe z Indonezji, przez co ceny te nie nadają się do wykorzystania jako wartości odniesienia w tych okresach i w tych szczególnych okolicznościach oraz do celów stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

- (57) Ponadto należy zauważyć, że wartości odniesienia zastosowane w dwóch dochodzeniach, do których odnosi się grupa EcoCeres, oraz w obecnym dochodzeniu służą innemu celowi gospodarczemu i podlegają innym ramom prawnym, które mają inny kontekst i cel. W dochodzeniu antysubsydyjnym dotyczącym przywozu biodiesla pochodzącego z Indonezji kontekstem było ustalenie wartości odniesienia do celów ilościowego określenia korzyści dla producentów. Celem tej wartości odniesienia było ustalenie ceny, która obowiązywałaby w Indonezji w przypadku braku programów subsydiowania obowiązujących w okresie objętym dochodzeniem, tj. od października 2017 r. do września 2018 r. W związku z tym różne rodzaje postępowania (pierwsze dotyczące subsydiów), różne ramy prawne i kontekst prawny, a także różne odpowiednie okresy podważają argumentację przedstawioną przez stronę. Jeżeli chodzi o dochodzenie antydumpingowe dotyczące kwasów tłuszczowych pochodzących z Indonezji, Komisja zbadała, czy surowce objęte podatkiem wywozowym spełniają kryteria dotyczące ich udziału w kosztach produkcji zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Również w tym

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Ministra Handlu nr 22 z 2022 r. w sprawie tymczasowego zakazu wywozu surowego oleju palmowego, rafinowanego, bielonego i dezodoryzowanego oleju palmowego, rafinowanej, bielonej i dezodoryzowanej oleiny palmowej oraz zużytego oleju kuchennego. Dokument dostępny pod adresem: <https://jdih.kemendag.go.id/peraturan/peraturan-menteri-perdagangan-nomor-22-tahun-2022-tentang-larangan-sementara-ekspor-crude-palm-oil-refined-bleached-and-deodorized-palm-oil-refined-bleached-and-deodorized-palm-olein-dan-used-cooking-oil> (ostatni dostęp 4 listopada 2024 r.).

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Ministra Handlu nr 30 z 2022 r. w sprawie przepisów regulujących wywóz surowego oleju palmowego, rafinowanego, bielonego i dezodoryzowanego oleju palmowego, rafinowanej, bielonej i dezodoryzowanej oleiny palmowej oraz zużytego oleju kuchennego. Dokument dostępny pod adresem: <https://jdih.kemendag.go.id/peraturan/peraturan-menteri-perdagangan-nomor-30-tahun-2022-tentang-ketentuan-ekspor-crude-palm-oil-refined-bleached-and-deodorized-palm-oil-refined-bleached-and-deodorized-palm-olein-and-used-cooking-oil> (ostatni dostęp 4 listopada 2024 r.).

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Ministra Finansów Republiki Indonezji nr 115/PMK.05/2022 zmieniające rozporządzenie Ministra Finansów nr 103/PMK.05/2022 w sprawie stawek usług świadczonych przez Agencję Służby Publicznej Agencji Zarządzania Funduszem Plantacji Olejów Palmowych w Ministerstwie Finansów. Dokument dostępny pod adresem: <https://jdih.kemenkeu.go.id/download/b86320c2-ab2e-4d84-a3ac-a868ca6def3d/115~PMK.05~2022Per.pdf> (ostatni dostęp 4 listopada 2024 r.).

⁽³²⁾ Rozporządzenie Ministra Finansów Republiki Indonezji nr 130/PMK.05/2022 zmieniające rozporządzenie Ministra Finansów nr 103/PMK.05/2022 w sprawie stawek usług świadczonych przez Agencję Służby Publicznej Agencji Zarządzania Funduszem Plantacji Olejów Palmowych w Ministerstwie Finansów. Dokument dostępny pod adresem: <https://jdih.kemenkeu.go.id/download/f641efc1-cbd7-4a27-af6f-40d60c3d304c/130~PMK.05~2022.pdf> (ostatni dostęp 4 listopada 2024 r.).

⁽³³⁾ Rozporządzenie Ministra Handlu nr 46 z 2022 r. w sprawie procedur ustalania referencyjnych cen eksportowych produktów rolnych i leśnych podlegających należnościom celnym wywozowym, referencyjnych cen produktów rolnych i leśnych oraz wykazu marek rafinowanego, bielonego i dezodoryzowanego oleju palmowego podlegających należnościom celnym wywozowym i taryfom usług świadczonych przez Agencję Służby Publicznej Agencji Zarządzania Funduszem Plantacji Olejów Palmowych. Dokument dostępny pod adresem: <https://jdih.kemendag.go.id/peraturan/peraturan-menteri-perdagangan-nomor-46-tahun-2022-tentang-tata-cara-penetapan-harga-patokan-ekspor-atas-produk-pertanian-dan-kehutanan-yang-dikenakan-bea-keluar-harga-referensi-atas-produk-pertanian-dan-kehutanan-dan-daftar-merek-refined-bleached-and-deodorized-palm-olein-yang-dikenakan-bea-keluar-dan-tarif-layanan-badan-layanan-umum-badan-pengelola-dana-perkebunan-kelapa-sawit#> (ostatni dostęp 4 listopada 2024 r.).

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Ministra Finansów Republiki Indonezji nr 123/PMK.010/2022 zmieniające po raz drugi rozporządzenie Ministra Finansów nr 39/PMK.010/2022 w sprawie określania towarów wywozowych podlegających należnościom celnym wywozowym i stawkom celnym wywozowym. Dokument dostępny pod adresem: <https://jdih.kemenkeu.go.id/download/65c2b2c0-c50e-432c-b71b-9c624af4fcd0/123~PMK.010~2022.pdf> (ostatni dostęp 4 listopada 2024 r.).

⁽³⁵⁾ Edelman Global Advisory. Zmiana polityki eksportowej Indonezji w celu pobudzenia wywozu surowego oleju palmowego. Dokument dostępny pod adresem: <https://www.edelmanglobaladvisory.com/insights/Indonesias-shifting-export-policies> (ostatni dostęp 27 października 2024 r.).

przypadku okres objęty dochodzeniem był inny (październik 2020 r. – wrzesień 2021 r.). Ponadto w tym konkretnym dochodzeniu Komisja oparła się również na kilku innych wartościach odniesienia, aby zbadać, czy spełnione zostały odpowiednie kryteria stwierdzenia występowania zakłóceń handlu surowcami na podstawie tego innego przepisu rozporządzenia podstawowego. Celem przedmiotowego dochodzenia jest ustalenie nieznieskształconej ceny ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego i zużytego oleju kuchennego w państwie innym niż Indonezja, tj. w Malezji jako odpowiednim kraju reprezentatywnym, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja zauważyła, że grupa EcoCeres nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących, że na ceny indonezyjskie nie miał wpływu szereg zmian legislacyjnych wprowadzonych przez rząd Indonezji, w związku z czym z całą pewnością można je wykorzystać jako odpowiednią wartość odniesienia w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (58) Ponadto porównanie ceny importowej ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego i zużytego oleju kuchennego pochodzenia indonezyjskiego z cenami ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego i zużytego oleju kuchennego z innych państw trzecich może nie być rozstrzygające, ponieważ na ceny wpływa wiele czynników, takich jak odległość od kraju pochodzenia, ilość poszczególnych dostaw/umów, okres dostawy towarów.
- (59) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty stron opisane w motywach 53–55 i potwierdziła wyłączenie pochodzenia indonezyjskiego w celu określenia nieznieskształconych kosztów zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego.
- (60) Ponadto grupa EcoCeres przypomniła, że dostarczyła Komisji międzynarodowe ceny zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego zebrane przez Argus Biofuels. Strona ta powtórzyła, że przedstawiła te informacje ze względu na dość ograniczone ilości przywozu tych dwóch ważnych surowców w analizowanych potencjalnych krajach reprezentatywnych (z wyjątkiem Malezji), a także ze względu na fakt, że nomenklatura celna większości potencjalnych krajów reprezentatywnych (z wyjątkiem Malezji) nie pozwalała na zidentyfikowanie towarów, które byłyby podobne do tych surowców, ponieważ odpowiednie kody HS obejmowały szeroką gamę towarów. Grupa EcoCeres argumentowała, że fakt, iż nie było możliwe ustalenie pochodzenia zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego uwzględnionych w międzynarodowych cenach zebranych przez Argus Biofuels, nie jest wystarczającym powodem do odrzucenia wartości odniesienia jako źródła nieznieskształconych kosztów. Strona ta odniosła się do kilku poprzednich dochodzeń⁽³⁶⁾, w których Komisja zastosowała międzynarodowe wartości odniesienia z ceną materiału do produkcji dostarczonego do portu w Chinach, lub w których Komisja nie przeprowadziła żadnej analizy w celu zapewnienia, aby międzynarodowa wartość odniesienia nie obejmowała materiałów do produkcji pochodzenia chińskiego.
- (61) Po pierwsze, Komisja przypomniła, że głównym powodem niekorzystania z międzynarodowych poziomów odniesienia przedstawionych przez Argus Biofuels było to, że były one chronione prawami autorskimi, a strona nie uzyskała zgody właściciela praw autorskich na wykorzystanie tych danych w dochodzeniu. Po drugie, w przedmiotowej sprawie Komisja ustaliła, że na świecie ChRL jest głównym dostawcą zużytego oleju kuchennego, a Indonezja jest jednym z głównych dostawców ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego. W związku z tym przy wyborze najbardziej odpowiedniego źródła nieznieskształconych kosztów nie można pominąć faktu, że ceny przedmiotowych surowców w tych krajach pochodzenia zostały uznane za zniekształcone. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (62) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i w swoich uwagach EBB, choć popierała decyzję Komisji o wyłączeniu zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego pochodzących z Indonezji do celów określenia nieznieskształconych kosztów na podstawie malezyjskich danych dotyczących przywozu, powtórzyła sugestię, aby wykorzystać ceny importowe do USA jako źródło nieznieskształconych kosztów zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego zamiast danych dotyczących przywozu z Malezji. Na poparcie swojego argumentu EBB stwierdziła, że:
- a) po wyłączeniu przywozu z Indonezji ilości zużytego oleju kuchennego (ok. 44 000 ton) i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego (ok. 19 000 ton) przywożone do Malezji nie były wiarygodnym źródłem nieznieskształconych kosztów. W szczególności EBB wskazała, że konsumpcja zużytego oleju kuchennego jako głównego surowca przez indywidualnego chińskiego producenta biodiesla jest większa niż pozostała wielkość przywozu z Malezji.

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2120 z dnia 12 października 2023 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elektrolitycznych dwutlenków manganu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2023/2120, 13.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2120/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1444 z dnia 11 lipca 2023 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płaskowników stalowych łebkowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Turcji (Dz.U. L 177 z 12.7.2023, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1444/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/802 z dnia 20 maja 2022 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii (Dz.U. L 143 z 23.5.2022, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/802/oj).

- b) Ilości przywozu do USA objętego kodami towarów dla zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego były znacznie bardziej reprezentatywne (ok. 630 000 ton w przypadku zużytego oleju kuchennego i ok. 45 000 ton w przypadku ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego). Według EBB, odrzucając propozycję strony na etapie tymczasowym (zob. motywy 233 i 234 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), Komisja nie wyjaśniła, dlaczego ta alternatywna wartość odniesienia nie byłaby bardziej wiarygodnym źródłem niezniekształconych cen niż dane dotyczące przywozu z Malezji. Ponadto EBB twierdziła, że fakt, iż poziom rozwoju Stanów Zjednoczonych nie jest podobny do poziomu rozwoju ChRL, nie stanowi przeszkody, ponieważ Komisja ma dużą swobodę w określaniu odpowiedniego poziomu odniesienia. W tym względzie USA nie byłyby uznawane za kraj reprezentatywny, lecz za źródło niezniekształconych międzynarodowych cen, kosztów i wartości odniesienia. EBB wskazała, że w swoich uwagach dotyczących wyboru kraju reprezentatywnego zasugerowała również międzynarodowe wartości odniesienia zebrane przez Argus Biofuels poza krajem reprezentatywnym, w tym w punktach geograficznych reprezentujących kraje/regiony, których poziom rozwoju nie jest podobny do poziomu rozwoju ChRL.
- c) EBB zakwestionowała potrzebę rozróżnienia tłuszczów i olejów na jadalne i niejadalne w nomenklaturze celnej kraju reprezentatywnego. Strona wskazała, że zużyty olej kuchenny jako odpad jest z definicji niejadalny. Zakwestionowała również potrzebę zastosowania takiego kryterium przy wyborze kraju reprezentatywnego, biorąc pod uwagę, że w przypadku większości nomenklatur celnych (Unia, USA, ChRL) nie ma potrzeby stosowania takiego odróżnienia. W swoich uwagach EBB powtórzyła, że różnica między ilością zużytego oleju kuchennego przywożonego do Malezji i wywożonego z Malezji była podejrzana, ponieważ sugerowałaby zbieranie zużytego oleju kuchennego w ilościach, które przekraczają typowe ilości zbiórki na mieszkańca w Unii 7–10 razy.
- d) Ponadto EBB twierdziła, że obliczenia Komisji dotyczące niezniekształconych kosztów zużytego oleju kuchennego były błędne. Strona porównała ilości przywozu i ceny jednostkowe ujawnione w pierwszej nocie dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej z jednej strony oraz w drugiej nocie i wcześniejszym informowaniu z drugiej strony⁽³⁷⁾. Skarżący twierdził, że niezniekształcony koszt zużytego oleju kuchennego został zaniżony w wyniku błędu popełnionego przez Komisję.
- (63) Komisja wyjaśniła, że nie istnieje dokładny próg ilościowy, który sprawiłby, że przywóz niektórych materiałów do produkcji stałby się niewiarygodnym źródłem niezniekształconych kosztów. Konsumpcję producentów eksportujących można rzeczywiście uznać za wskaźnik ilości, która mogłaby zostać odrzucona jako niewystarczająco reprezentatywna. W przedmiotowej sprawie łączne ilości przywozu zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego z Malezji wskazują, że rynek w Malezji wykorzystuje te dwa surowce na szeroką skalę do produkcji biodiesla. Ilości bezwzględne po wyłączeniu biodiesla pochodzenia indonezyjskiego nie zostały uznane za tak niskie, aby skutkowało to zniekształceniem jednostkowych cen importowych. Ponieważ udział ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego przywożonego do Malezji z Indonezji był znaczny, Komisja dokonała porównania cen, aby zapewnić, by taka wielkość nie miała wpływu na ceny pozostałego przywozu. W wyniku porównania cen okazało się, że ceny pozostałego przywozu nie były dostosowane do cen przywozu z Indonezji. Podobne porównanie przeprowadzono w odniesieniu do przywozu ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego, w przypadku którego odsetek przywozu z Indonezji był znacznie niższy. W wyniku porównania cen przywozu indonezyjskiego i innego przywozu okazało się, że ceny przywozu z innych krajów również nie miały wpływu na ceny przywozu z Indonezji.
- (64) W związku z tym nie było potrzeby ustalania alternatywnej wartości odniesienia. W każdym razie przywóz do USA nie byłby odpowiednim źródłem międzynarodowych cen, kosztów i wartości odniesienia, w szczególności dla zużytego oleju kuchennego. Po pierwsze, wartości i wielkości przywozu podane przez EBB obejmowały pełny kod HS 1518 00. Chociaż strona przedstawiła dane dotyczące przywozu w ramach dwóch ośmiocyfrowych kodów towarów, Komisja stwierdziła, że nomenklatura celna USA nie zawierała żadnych innych kodów w ramach kodu HS 1518 00. W związku z tym EBB ponownie przedstawiła dane na temat przywozu pełnego zakresu różnych tłuszczów i olejów zwierzęcych i roślinnych, w tym potencjalnie przywozu biodiesla, jako odpowiednie źródło niezniekształconych kosztów. Komisja wyjaśniła już (w notach pierwszej i drugiej dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej, przywołanych w motywach 223, 224, 227, 228, 233 i 234 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), że takie podejście jest niedopuszczalne, w szczególności w odniesieniu do materiałów do produkcji, które stanowią znaczną część kosztów produkcji biodiesla, oraz w przypadku gdy w kraju reprezentatywnym istnieją bardziej precyzyjne i łatwo dostępne odpowiednie dane.

⁽³⁷⁾ W odniesieniu do „pierwszej noty” i „drugiej noty” zob. motywy 64–68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (65) Po drugie, konieczność rozróżnienia między tłuszczami i olejami jadalnymi i niejadalnymi została również poruszona w notach pierwszej i drugiej dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej, w motywach 223, 224, 227, 228, 233 i 234 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Jak słusznie zauważyła EBB, zużyty olej kuchenny jest produktem odpadowym. W związku z tym niewłaściwe byłoby założenie, że średnia cena całego przywozu tłuszczów i olejów zwierzęcych i roślinnych objętego kodem HS 1518 00 odzwierciedla nieznkształconą cenę zużytego oleju kuchennego. Komisja uznała, że ograniczenie wyboru kodów towarów do takich kodów, które obejmują przywóz olejów niejadalnych, umożliwi określenie ceny importowej, która jest bliższa rzeczywistej cenie zużytego oleju kuchennego. Komisja nie mogła zająć stanowiska w odniesieniu do rzekomo podejrzanych ilości przywożonego i wywożonego zużytego oleju kuchennego, ponieważ nie było jasne, w jaki sposób przeprowadzono tę analizę.
- (66) Ponadto, jak słusznie wskazała również grupa EcoCeres w swoich kontrargumentach, różnice w ilościach i cenach przywożonego zużytego oleju kuchennego wynikają z faktu, że chociaż dane dotyczące przywozu zawarte w pierwszej nocie obejmowały kilka potencjalnych krajów reprezentatywnych, w drugiej nocie i we wcześniejszym informowaniu dane te ograniczały się do Malezji jako wybranego kraju reprezentatywnego.
- (67) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty EBB przedstawione w motywie 62.

b) *Tłuszcz brązowy*

- (68) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Zhuoyue powtórzyła, że Komisja nie powinna była uwzględniać kodu towarów 3823 19 90 przy określaniu nieznkształconych kosztów tłuszczu brązowego, odpadów żywnościowych i sopstoku⁽³⁸⁾. Grupa argumentowała, że ponieważ wyżej wymieniony kod towarów odnosi się między innymi do „innych niż rafinowane kwaśne oleje [...]”, należy go wyłączyć przy obliczaniu wskaźnika referencyjnego, ponieważ tłuszcz brązowy, odpady żywnościowe i sopstok są kwaśnymi olejami otrzymywanymi z rafinacji pozostałości odpadów. Jednocześnie grupa Zhuoyue podkreśliła, że wartość jednostkowa przywozu w ramach przedmiotowego kodu towarów jest wyższa niż nieznkształcony koszt ustalony dla zużytego oleju kuchennego. Zdaniem przedsiębiorstwa dowodzi to, że kod towaru 3823 19 90 nie powinien być stosowany jako wartość odniesienia dla tłuszczu brązowego, odpadów kuchennych żywnościowych i sopstoku, ponieważ zużyty olej kuchenny jest surowcem wyższej jakości (niższa zawartość wolnych kwasów tłuszczowych), a zatem powinien być naturalnie droższy.
- (69) Komisja zauważyła, że tłuszcz brązowy, odpady żywnościowe i sopstok niekoniecznie stanowią rafinowane kwaśne oleje. Są to raczej towary odpadowe, które – biorąc pod uwagę zawartość wolnych kwasów tłuszczowych – są najbardziej podobne do towarów sklasyfikowanych w ramach kodu HS 3823 19. Aby zidentyfikować kody towarów odpowiednie do określenia nieznkształconych kosztów tłuszczu brązowego, odpadów żywnościowych, sopstoku i oleju z zużytej ziemi bielącej w tym zakresie, Komisja usunęła z analizy kody towarów zawarte w kodzie HS 3823 19, które obejmują towary na bazie oleju palmowego. Kod towarów 3823 19 90 jest kodem rezydualnym, który zawiera towary oznaczone określonym kodem HS, ale niesklasyfikowane w ramach żadnego z odpowiednich ośmiocyfrowych kodów towarów. Jednocześnie nie obejmuje on towarów związanych z olejem palmowym.
- (70) Ponadto Komisja nie kwestionuje faktu, że zużyty olej kuchenny, ze względu na niższą zawartość wolnych kwasów tłuszczowych, jest surowcem wyższej jakości niż tłuszcz brązowy, odpady żywnościowe lub sopstok. Grupa porównała jednak jednostkową cenę importową pojedynczego kodu towarów ze średnią ceną importową wszystkich kodów towarów stosowaną do określenia nieznkształconych kosztów zużytego oleju kuchennego. Wartość odniesienia zastosowana do zużytego oleju kuchennego była jednak wyższa niż wartość odniesienia zastosowana do tłuszczu brązowego, odpadów żywnościowych i sopstoku. W związku z tym wartości odniesienia stosowane przez Komisję na etapie tymczasowym nie były sprzeczne z założeniem, że cena zużytego oleju kuchennego powinna być co do zasady wyższa niż cena pozostałych wspomnianych surowców.
- (71) W związku z tym Komisja odrzuciła argument grupy Zhuoyue opisany w motywie 68 i potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywie 240 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

c) *Wodór*

⁽³⁸⁾ Dla kompletności, tę samą wartość nieznkształconych kosztów stosuje się w przypadku oleju z zużytej ziemi bielącej („SBEO”), ponieważ jest on również surowcem o wyższej zawartości wolnych kwasów tłuszczowych.

- (72) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres argumentowała, że dostosowanie do nieznieskształconych kosztów wodoru zastosowane przez Komisję na etapie tymczasowym było niewłaściwe. Dostosowanie to doprowadziło do zwiększenia wartości odniesienia. Źródło malezyjskiego kosztu wodoru odpowiadało jednak ekologicznemu wodorowi wykorzystywanemu jako paliwo. W związku z tym wszelkie dostosowania względem (nieekologicznego) wodoru do zastosowań przemysłowych powinny skutkować zmniejszeniem wartości odniesienia. Grupa zaproponowała zmianę metodyki zastosowanej przez Komisję na etapie tymczasowym.
- (73) Komisja nie zakwestionowała konieczności dostosowania ceny paliwa wodorowego do ceny wodoru przeznaczonego do zastosowań przemysłowych. Na etapie tymczasowym Komisja wykorzystwała do takiego dostosowania dane statystyczne zgromadzone przez partnerstwo na rzecz czystego wodoru. W następstwie uwag grupy EcoCeres Komisja częściowo dostosowała swoją metodykę w celu określenia dostosowania. Metodykę tę ujawniono zainteresowanym stronom w zmienionej nocie w sprawie metodyki określania nieznieskształconych kosztów i zysku w ramach ostatecznego ujawnienia. Zmieniony nieznieskształcony koszt wodoru wykorzystano do obliczenia marginesu dumpingu grupy na etapie ostatecznym.
- (74) Po ostatecznym ujawnieniu grupa EcoCeres z zadowoleniem przyjęła fakt, że Komisja częściowo zmieniła metodykę w celu dostosowania ceny paliwa wodorowego do poziomu ceny wodoru przemysłowego. Grupa argumentowała jednak również, że korekta w dół powinna być bardziej znacząca. Na poparcie swojego twierdzenia grupa EcoCeres powołała się na badanie przeprowadzone przez amerykański Urząd Informacji Energetycznej (Energy Information Administration – „EIA”) ⁽³⁹⁾, w którym to badaniu wykazano, że cena zakupu wodoru wykorzystywanego przez producentów chemikaliów była najniższa spośród wszystkich zbadanych sektorów produkcyjnych i znacznie niższa niż najwyższa cena płacona przez producentów sprzętu elektrycznego, urządzeń i komponentów.
- (75) Komisja zbadała ten argument i stwierdziła, że ustalenia EIA są co najmniej nieprzekonujące do celów określenia nieznieskształconego kosztu wodoru (przemysłowego). W artykule opublikowanym przez EIA i opartym na zebranych danych nie dokonano rozróżnienia między wodorem paliwowym i przemysłowym. Jednocześnie dane źródłowe ⁽⁴⁰⁾ dotyczą średnich cen zakupionych źródeł energii, a zatem prawdopodobnie odnoszą się do wodoru paliwowego. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (76) Po ostatecznym ujawnieniu EBB twierdziła, że Komisja wykorzystwała zaniżony, nieznieskształcony koszt wodoru, ponieważ nie obliczyła średniej ceny zakupu ze statystyk partnerstwa na rzecz czystego wodoru na podstawie średniej ważonej.
- (77) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Statystyk opracowanych przez partnerstwo na rzecz czystego wodoru nie przedstawiono jako zbioru poszczególnych punktów danych, lecz jako szereg uwag w kilku przedziałach cenowych. Komisja obliczyła średnią ważoną górną i dolną granicę przedziałów, a następnie określiła punkt środkowy jako zwykłą średnią. Komisja uznała, że metoda ta była najbardziej odpowiednia, biorąc pod uwagę dostępny zbiór danych. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

d) *Energia elektryczna, gaz ziemny i para wodna*

- (78) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń EBB wskazała, że ceny energii elektrycznej i gazu ziemnego stosowane przez Komisję zostały wprowadzone w Malezji odpowiednio w latach 2014 i 2021. Strona ta przypomniła, że w poprzednim dochodzeniu ⁽⁴¹⁾, w którym Komisja wykorzystwała te same źródła nieznieskształconych kosztów energii elektrycznej i gazu ziemnego w Malezji jako kraju reprezentatywnym, skorygowała ona ceny o inflację.
- (79) Komisja przeanalizowała ten argument i stwierdziła, że rzeczywiście w sposób niezamierzony pominęła korektę o inflację w przedmiotowej sprawie. Komisja wykorzystwała wskaźnik cen producenta (producer price index – „PPI”) do obliczenia skorygowanych nieznieskształconych kosztów energii elektrycznej i gazu ziemnego. Ponieważ nieznieskształcony koszt pary wodnej obliczono na podstawie nieznieskształconego kosztu gazu ziemnego, jego wartość odniesienia również skorygowano w następstwie korekty dotyczącej gazu ziemnego.

⁽³⁹⁾ Amerykańskie rafinerie i producenci chemikaliów są liderami w produkcji i zużyciu wodoru. Dokument dostępny pod adresem: <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=61763> (ostatni dostęp 14 grudnia 2024 r.).

⁽⁴⁰⁾ Badanie zużycia energii w przemyśle wytwórczym, 2018, tabela 7.1. Dokument dostępny pod adresem: https://www.eia.gov/consumption/manufacturing/data/2018/xls/Table7_1.xlsx (ostatni dostęp 14 grudnia 2024 r.).

⁽⁴¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2659 z dnia 27 listopada 2023 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2023/2659, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2659/oj).

- (80) Po ostatecznym ujawnieniu grupa EcoCeres argumentowała, że Komisja nie powinna była wykorzystywać PPI do korekty o inflację, ponieważ wskaźnik ten był zbyt ogólny, biorąc pod uwagę, że wskaźnik cen specyficzny dla energii był dostępny w bazie danych Banku Światowego⁽⁴²⁾ wykorzystywanej przez Komisję. Ponadto korekty o inflację nie obliczono konkretnie dla okresu objętego dochodzeniem, który obejmował dwa lata, ponieważ PPI wykorzystany przez Komisję obejmował pełne lata kalendarzowe. Grupa EcoCeres zwróciła uwagę, że w przypadku wskaźnika cen energii dostępne są dane miesięczne, co umożliwia określenie korekty specjalnie w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem.
- (81) Komisja zbadała ten argument i stwierdziła, że baza danych Banku Światowego dotycząca inflacji rzeczywiście zawierała wskaźnik cen energii dla Malezji obejmujący okres niezbędny do dokonania korekty o inflację. Wskaźnik cen energii dla Malezji opierał się jednak na cenach szacunkowych. W związku z tym w przedmiotowej sprawie niekoniecznie był on bardziej wiarygodnym lub odpowiednim źródłem informacji na temat inflacji w Malezji. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (82) Komisja wzięła jednak pod uwagę fakt, że korekta o inflację dokonana w ostatecznym ujawnieniu nie była dostosowana konkretnie do okresu objętego dochodzeniem, w szczególności ponieważ PPI był również dostępny w ujęciu kwartalnym. W następstwie uwag grupy EcoCeres dotyczących ostatecznego ujawnienia niezniekształcony koszt energii elektrycznej, gazu ziemnego i pary wodnej poddano dalszemu przeglądowi z wykorzystaniem skorygowanej korekty o inflację. Grupa EcoCeres i zainteresowane strony poinformowano o zmienionej korekcie o inflację w dodatkowym ujawnieniu i otrzymały możliwość przedstawienia uwag.
- (83) Po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu grupa EcoCeres powtórzyła, że Komisja powinna była zastosować wskaźnik cen energii zamiast PPI. Ponadto przy obliczaniu korekty o inflację w odniesieniu do gazu ziemnego Komisja powinna była wykorzystać jako punkt wyjścia czwarty kwartał 2021 r., a nie pełny rok 2021, ponieważ w tym kwartale w Malezji miała zastosowanie cena gazu ziemnego wykorzystana jako wartość odniesienia.
- (84) Komisja odrzuciła te argumenty. Po pierwsze, grupa EcoCeres nie przedstawiła żadnego dodatkowego uzasadnienia ani przesłanek zastosowania wskaźnika cen energii zamiast PPI. Po drugie, Komisja stwierdziła, że zastosowanie PPI dla całego 2021 r. było właściwsze. Okres objęty dochodzeniem obejmował cały rok, w związku z czym korektę o inflację obliczono przez porównanie wskaźnika cen dla okresu czterech kwartałów z poprzednim okresem o tej samej długości.

e) *Siła robocza*

- (85) W swoich uwagach dotyczących wcześniejszego informowania grupa EcoCeres przedstawiła trzy argumenty dotyczące niezniekształconych kosztów pracy. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa powtórzyła swoje argumenty:
- a) Nie należało stosować kosztów pracy „techników i innego personelu średniego stopnia” w Malezji jako wartości odniesienia dla niezniekształconych kosztów pracy chińskich producentów biodiesla.
 - b) Do dostosowania kosztów pracy w Malezji, które były dostępne jedynie za 2016 r., Komisja powinna była wykorzystać malezyjski wskaźnik wynagrodzeń, zamiast wskaźnika cen producenta. Grupa EcoCeres wskazała jako źródło wskaźnika wynagrodzeń stronę internetową malezyjskiego Instytutu Informacji i Analiz Rynku Pracy („ILMIA”).
 - c) Przy obliczaniu godzinowego kosztu pracy do przeliczenia tygodniowych godzin pracy na miesięczne godziny pracy Komisja powinna była wykorzystać 52,14 tygodnia rocznie.
- (86) Po pierwsze, na podstawie informacji zebranych podczas kontroli na miejscu Komisja ustaliła, że większość pracowników zajmujących się produkcją (np. w pomieszczeniach kontrolnych, laboratoriach) ma wykształcenie wyższe, które odpowiada wykształceniu wyższemu bez dyplomu uniwersyteckiego, tj. poniżej poziomu licencjata. Zgodnie z Malezyjską Standardową Klasyfikacją Zawodów⁽⁴³⁾ zawody wymagające m.in. wykształcenia wyższego prowadzącego do uzyskania stopnia nierównoważnego z pierwszym stopniem (tj. dyplomem licencjackim)

⁽⁴²⁾ Grupa Banku Światowego, A Global Database of Inflation [Globalna baza danych dotyczących inflacji]. Dokument dostępny pod adresem: <https://www.worldbank.org/en/research/brief/inflation-database> (ostatni dostęp 14 grudnia 2024 r.).

⁽⁴³⁾ Ministerstwo Zasobów Ludzkich. Malezyjska Standardowa Klasyfikacja Zawodów z 2020 r. (s. 10). Dokument dostępny pod adresem: https://jtksm.mohr.gov.my/sites/default/files/2022-12/MASCO_2020_BI_Edaran.pdf (ostatni dostęp 27 października 2024 r.).

klasyfikuje się w grupie „techników i innego personelu średniego stopnia”. W związku z tym Komisja uznała za właściwe wykorzystanie danych dotyczących techników i innego personelu średniego stopnia w Malezji jako danych dotyczących niezniekształconych kosztów pracy.

- (87) Po drugie, strona internetowa ILMIA zawiera informacje na temat krajowego wskaźnika wynagrodzeń jedynie z okresu do września 2018 r. Koszty pracy należało jednak skorygować o inflację w latach 2016–2023. W związku z tym Komisja potwierdziła, że do celów korekty o inflację należało zastosować wskaźnik cen producenta.
- (88) Ponadto Komisja uznała, że określenie godzinowego kosztu pracy w Malezji było wystarczająco precyzyjne, biorąc pod uwagę fakt, że koszt pracy stanowił mniej niż 1,7 % całkowitego kosztu produkcji, oraz że ponowne obliczenie wartości odniesienia na podstawie sugestii grupy przedstawionej w motywie 85 lit. c) miałoby znikomy wpływ na skonstruowaną wartość normalną.
- (89) Biorąc pod uwagę powody przedstawione w motywach 86–88, Komisja odrzuciła argumenty grupy EcoCeres opisane w motywie 85 i potwierdziła ustalenia zawarte w motywie 270 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (90) Po ostatecznym ujawnieniu grupa EcoCeres powtórzyła, że niezniekształcone koszty pracy wykorzystane do obliczenia dumpingu powinny być stosowane proporcjonalnie z uwzględnieniem poziomu wykształcenia lub umiejętności personelu, powtarzając argument przedstawiony w motywie 85 lit. a).
- (91) Ponadto grupa EcoCeres zwróciła uwagę, że niezniekształcone koszty pracy w Malezji wykorzystane przez Komisję w ostatecznym ujawnieniu były niewiarygodne, ponieważ opierały się a) na nieaktualnych informacjach, które wymagały korekty o inflację, b) na źródle dostarczającym informacje na temat kosztów pracy w sposób zbyt ogólny, bez rozróżniania według sektora przemysłowego i działalności gospodarczej. Ponadto korekty o inflację nie ustalono dla okresu, który dokładnie odpowiadałby okresowi objętemu dochodzeniem. Dodatkowo przedsiębiorstwo to argumentowało, że wykorzystanie dwóch różnych źródeł w odniesieniu do kosztów pracy (malezyjskiego Instytutu Informacji i Analiz Rynku Pracy – „ILMIA”) oraz do godzin pracy (Międzynarodowej Organizacji Pracy – „MOP”) jeszcze bardziej zmniejszyło wiarygodność wartości odniesienia.
- (92) W tym względzie grupa EcoCeres zauważyła, że w jednym z poprzednich dochodzeń⁽⁴⁴⁾ Komisja oparła się na danych Departamentu Statystyki Malezji w odniesieniu do wynagrodzeń i godzin pracy. Przedsiębiorstwo to przedstawiło również obliczenie niezniekształconego kosztu pracy na podstawie a) danych z Departamentu Statystyki Malezji dotyczących stawki godzinowej oraz b) informacji z różnych źródeł publicznych dotyczących dodatkowych kosztów pracy, w szczególności różnych rodzajów składek na ubezpieczenia społeczne.
- (93) Komisja zbadała ten argument. Biorąc pod uwagę, że dane z Departamentu Statystyki Malezji były dostępne dla okresu objętego dochodzeniem, w szczególności dla sektora przemysłowego, do którego należy produkcja biodiesla, oraz fakt, że dostępne były również informacje na temat dodatkowych kosztów pracy, do określenia niezniekształconych kosztów pracy właściwsze było wykorzystanie źródeł zaproponowanych przez grupę EcoCeres. Te dodatkowe informacje dostarczone przez to przedsiębiorstwo zawierały wszystkie elementy niezbędne do skonstruowania niezniekształconych godzinowych kosztów pracy, takich jak wynagrodzenia, godziny pracy, składki na ubezpieczenia społeczne i inne koszty pracy ponoszone przez pracodawcę. W związku z tym Komisja skorygowała niezniekształcone koszty pracy.
- (94) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące argumentu grupy EcoCeres opisane w motywach 91 i 92, argument przedsiębiorstwa przedstawiony w motywie 90 stał się bezprzedmiotowy. W zmienionej wartości odniesienia uwzględniono sektor przemysłowy, ale nie poziom wykształcenia i umiejętności pracowników. Grupę EcoCeres i zainteresowane strony poinformowano o zmienionej wartości odniesienia w drodze dodatkowego ujawnienia i zapewniono im możliwość przedstawienia uwag.

⁽⁴⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2659.

- (95) Po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu grupa EcoCeres przedstawiła uwagi dotyczące skorygowanych obliczeń kosztów pracy. Jednym z elementów branych pod uwagę była odprawa, do której pracownik jest uprawniony, jeśli był zatrudniony przez co najmniej 12 miesięcy, a jego miesięczne wynagrodzenie wynosiło do 4 000 MYR. W zależności od okresu zatrudnienia pracownikowi przysługiwało 10, 15 lub 20 dni odprawy. Ponieważ obliczone miesięczne wynagrodzenie wynosiło nieco ponad 4 000 MYR, strona utrzymywała, że Komisja powinna zastosować konserwatywne podejście i uwzględnić koszt 10-dniowej odprawy w obliczeniach wartości odniesienia.
- (96) Komisja potwierdziła metodykę zastosowaną po ostatecznym ujawnieniu. Komisja przyjęła zrównoważone podejście i uwzględniła odprawę w wysokości 15 dni przy obliczaniu wartości odniesienia. W przemyśle chemicznym średnie miesięczne wynagrodzenie nie różniło się na poszczególnych stanowiskach (produkcja, administracja, zarządzanie). Komisja uznała, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż większość pracowników otrzymywała wynagrodzenie poniżej 4 000 MYR i w związku z tym byłaby uprawniona do odprawy z mocy prawa.
- f) *Zmienione niezniekształcone koszty niektórych czynników produkcji*
- (97) W następstwie uwag dotyczących ujawnienia tymczasowych i ostatecznych ustaleń opisanych i omówionych w motywach 48–94 Komisja skorygowała niezniekształcone koszty niektórych czynników produkcji w następujący sposób:

Tabela 1

Zmienione niezniekształcone koszty niektórych czynników produkcji

Czynnik produkcji/ kategoria	Czynnik produkcji/opis	Kody towarów malezyjskiej nomenklatury celnej	Źródło danych	Wartość jednostkowa (CNY)	Jednostka miary
Inne materiały do produkcji	Wodór	Nie dotyczy	Dostosowane malezyjskie ceny krajowe	3,23	m ³
Energia	Energia elektryczna	Nie dotyczy	Malezyjskie ceny krajowe skorygowane o inflację	0,58–0,76	kWh
Energia	Gaz ziemny	Nie dotyczy	Malezyjskie ceny krajowe skorygowane o inflację	2,08–2,11	m ³
Energia	Para wodna	Nie dotyczy	Malezyjskie ceny krajowe na podstawie skorygowanej ceny gazu ziemnego	178,56	tona
Siła robocza	Siła robocza	Nie dotyczy	Departament Statystyki Malezji	38,15	godzina

3.2.2.3. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

a) Źródła kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku

- (98) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres i grupa Zhuoyue przedstawiły uwagi dotyczące określenia nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, w szczególności uwzględnienia trzech dodatkowych malezyjskich przedsiębiorstw z sektora chemikaliów organicznych w koszyku przedsiębiorstw wykorzystanych do określenia nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (99) Obie strony wskazały, że ci trzej producenci chemikaliów organicznych wytwarzali produkty, które były zbyt zróżnicowane, aby odzwierciedlić dane finansowe producenta biodiesla. Ponadto nie było jasne, w jaki sposób ich dane finansowe odzwierciedlały brakujący proces produkcji, tj. produkcję biodiesla przez uwodornienie, ponieważ żadne z dodanych przedsiębiorstw nie produkowało biodiesla.
- (100) Co więcej, grupa EcoCeres argumentowała, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego ten proces produkcji ma znaczący wpływ na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.
- (101) Grupa EcoCeres stwierdziła również, że wykorzystując dane finansowe malezyjskich producentów chemikaliów organicznych z bazy danych Orbis, Komisja przeczyła swojemu wcześniejszemu rozumowaniu w obecnym dochodzeniu, gdy odrzuciła informacje finansowe, które nie były wystarczająco szczegółowe, aby określić na przykład wyniki finansowe przedsiębiorstwa w segmencie bezpośrednio związanym z produkcją biodiesla. Grupa zauważyła, że dane finansowe Orbis również nie zawierały szczegółowych informacji na temat tego segmentu.
- (102) Ponadto grupa EcoCeres odniosła się do wcześniejszych dochodzeń ⁽⁴⁵⁾, w których Komisja wykorzystała informacje finansowe dotyczące produktów innych niż produkt objęty dochodzeniem tylko wtedy, gdy nie było dostępnych danych finansowych producentów produktu objętego dochodzeniem.
- (103) Grupa EcoCeres utrzymywała ponadto, że gdyby Komisja nalegała na rozszerzenie koszyka przedsiębiorstw wykorzystanych do określenia nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, powinna zastosować jedną z poniższych opcji (w następującej kolejności):
- a) Grupa argumentowała, że wykorzystanie danych finansowych przedsiębiorstw sklasyfikowanych w ramach kodu NACE ⁽⁴⁶⁾ 20.14 (Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych ⁽⁴⁷⁾) nie jest właściwe. Wskazała, że bardziej odpowiednim kodem NACE będzie kod 10.41 (Produkcja olejów i pozostałych tłuszczów płynnych ⁽⁴⁸⁾), który jednoznacznie obejmuje przetwarzanie olejów roślinnych, w tym przez uwodornienie. Malezyjski zakład EcoCeres został sklasyfikowany w bazie danych Orbis w ramach kodu NACE 10.41. Grupa przedłożyła również sprawozdania finansowe trzech przedsiębiorstw sklasyfikowanych w ramach kodu NACE 10.41 uzyskane z lokalnego malezyjskiego rejestru.

⁽⁴⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 108 z 6.4.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/492/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/607 z dnia 14 kwietnia 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz kwasu cytrynowego wysyłanego z Malezji, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 129 z 15.4.2021, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/607/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/116 z dnia 27 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz acesulfamu potasu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 19 z 28.1.2022, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/116/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/983 z dnia 17 czerwca 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 216 z 18.6.2021, s. 142, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/983/oj).

⁽⁴⁶⁾ NACE Rev. 2 Statystyczna klasyfikacja działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej. Dokument dostępny pod adresem: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5902521/KS-RA-07-015-EN.PDF> (ostatni dostęp 27 października 2024 r.).

⁽⁴⁷⁾ Tamże, s. 67 i 143.

⁽⁴⁸⁾ Tamże, s. 65 i 118.

- b) Jeżeli Komisja postanowiła oprzeć się na danych finansowych malezyjskich przedsiębiorstw sklasyfikowanych jako producenci innych podstawowych chemikaliów organicznych, powinna przynajmniej wykorzystać sprawozdania finansowe zamiast danych finansowych z bazy danych Orbis. Grupa EcoCeres przedłożyła sprawozdania finansowe sześciu malezyjskich producentów innych podstawowych chemikaliów organicznych uzyskane z lokalnego malezyjskiego rejestru.
 - c) Komisja powinna usunąć dane finansowe IOI ACIDCHEM SDN. BHD., ponieważ ze szczegółowej analizy profilu tego przedsiębiorstwa w bazie danych Orbis nie wynika, że przedsiębiorstwo to jest sklasyfikowane w ramach kodu NACE 20.14.
 - d) Oprócz usunięcia, o którym mowa w poprzednim punkcie, przy obliczaniu średnich ważonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja powinna dostosować wagę producentów chemikaliów organicznych. Grupa EcoCeres zwróciła uwagę, że koszt własny sprzedaży poszczególnych producentów chemikaliów organicznych był znacznie wyższy niż taki koszt producentów biodiesla. W związku z tym miały one znaczący wpływ na wartość średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, chociaż w rzeczywistości nie wytwarzali oni produktu objętego dochodzeniem.
- (104) Ponadto po wcześniejszym ujawnieniu informacji grupa EcoCeres przedłożyła zaktualizowane sprawozdania finansowe czterech producentów biodiesla w Malezji za rok obrotowy 2023 (poprzednio przedstawiła informacje za rok obrotowy 2022). Grupa uzyskała te sprawozdania finansowe z lokalnego malezyjskiego rejestru.
- (105) Komisja potwierdziła, że rzeczywiście konieczne było rozszerzenie koszyka przedsiębiorstw, których dane finansowe wykorzystano do określenia nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, aby odzwierciedlić różnice między różnymi procesami produkcji, w szczególności w odniesieniu do ich rentowności. Marża sprzedaży przedsiębiorstwa Neste, unijnego producenta biodiesla metodą hydrrafinacji olejów roślinnych, wyniosła w okresie objętym dochodzeniem ⁽⁴⁹⁾ 730–880 EUR/t, podczas gdy zysk docelowy z biodiesla produkowanego w drodze transestryfikacji (osiągnięty w idealnych warunkach w sytuacji braku szkody dla producentów unijnych), ujawniony na etapie tymczasowym, był znacznie niższy (około 200 EUR/t). W związku z tym Komisja powtórzyła swoje ustalenia zawarte w motywie 282 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi musi ustalić nieznieskształcone i odpowiednie kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w Malezji, odzwierciedlające różne rodzaje procesów produkcji. Biorąc pod uwagę różnice w kosztach i rentowności związane z tymi dwiema metodami produkcji, aby można je było uznać za odpowiednie w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wykorzystane przy ustalaniu wartości normalnej musiały stanowić połączenie: (i) kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku związanych z biodieslem produkowanym w drodze transestryfikacji oraz (ii) kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku związanych z biodieslem produkowanym przez hydrrafinację olejów roślinnych. Jeżeli chodzi o tę pierwszą metodę produkcji, jak wyjaśniono w motywie 279 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja była w stanie znaleźć łatwo dostępne dane dotyczące odpowiednich producentów biodiesla produkowanego w drodze transestryfikacji. Jeżeli chodzi o produkcję w drodze hydrrafinacji olejów roślinnych, takie dane dotyczące producentów biodiesla w Malezji nie były łatwo dostępne. Dlatego też Komisja wzięła pod uwagę koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk generowany przez malezyjskich producentów w sektorze podobnym do sektora produkcji biodiesla w drodze hydrrafinacji olejów roślinnych.
- (106) Komisja nie zgodziła się z grupą EcoCeres co do kwestii kodu NACE, który jest odpowiedni do identyfikacji przedsiębiorstw w podobnym sektorze, tj. sektorze, do którego należy produkcja biodiesla. Kod NACE 10.41 należy do działu 10 – Produkcja artykułów spożywczych. W związku z tym nie można go uznać za odpowiedni do odzwierciedlenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku sektora podobnego do sektora produkcji biodiesla.
- (107) W związku z tym Komisja potwierdziła swoje podejście opisane w motywach 279–284 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, tj. przewidujące, że dane finansowe malezyjskich producentów biodiesla zostaną uzupełnione danymi finansowymi producentów chemikaliów organicznych w Malezji.
- (108) Komisja wzięła jednak pod uwagę dodatkowe sprawozdania finansowe przedłożone przez grupę EcoCeres dotyczące malezyjskich producentów biodiesla i malezyjskich producentów chemikaliów organicznych.

⁽⁴⁹⁾ Sprawozdanie finansowe Neste za 2022 r. (s. 2), sprawozdanie okresowe Neste za styczeń–marzec 2023 r. (s. 2), półroczne sprawozdanie finansowe Neste za styczeń–czerwiec 2023 r. (s. 2), sprawozdanie okresowe Neste za okres styczeń–wrzesień 2023 r. (s. 2). Dokument dostępny pod adresem: <https://www.neste.com/investors/financials#interim-reports> (ostatni dostęp 27 października 2024 r.).

- (109) W związku z tym za pośrednictwem bazy danych Orbis uzyskano dane finansowe dotyczące ponad 80 przedsiębiorstw objętych kodem NACE 20.14 w Malezji. Grupa EcoCeres przedstawiła jedynie sprawozdania finansowe sześciu takich przedsiębiorstw. Po pierwsze, Komisja zauważyła, że informacje finansowe zawarte w tych sprawozdaniach finansowych odpowiadają danym liczbowym w bazie danych Orbis. Po drugie, ponieważ przedsiębiorstwa sklasyfikowane w ramach kodu NACE 20.14 niekoniecznie produkują biodiesel, ale raczej przedstawiają wskaźnik zastępczy kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w szerszym sektorze, nie ma potrzeby przeprowadzania dalszej szczegółowej analizy, takiej jak identyfikacja segmentu bezpośrednio związanego z produktem objętym dochodzeniem. Po trzecie, ze względu na dużą liczbę producentów chemikaliów organicznych w Malezji nie można wykluczyć, że strona przedstawiła jedynie sprawozdania finansowe, które skutkowałyby nieznieskształconymi kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem korzystnymi dla tej strony. W związku z tym Komisja postanowiła wykorzystać wszystkie powyższe, łatwo dostępne informacje finansowe: sprawozdania finansowe producentów biodiesla, sprawozdania finansowe producentów chemikaliów organicznych oraz informacje finansowe z bazy danych Orbis dotyczące producentów chemikaliów organicznych w Malezji.
- (110) Ponadto Komisja pragnie wyjaśnić, że informacje finansowe z bazy danych Orbis nie są nieodpowiednie. W procesie wyboru kraju reprezentatywnego powodem wyboru danego kraju zamiast innego może być dostępność bardziej szczegółowych sprawozdań finansowych. Nie oznacza to jednak, że informacje finansowe pozyskane z bazy danych Orbis nie są dopuszczalne do celów określenia nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (111) Komisja dokonała przeglądu swoich badań dotyczących producentów chemikaliów organicznych w Malezji w bazie danych Orbis. Komisja stwierdziła, że przypadkowo wykorzystała nie tylko kod NACE 20.14, ale również podobne kody w ramach innych klasyfikacji branżowych dostępnych w bazie danych Orbis.
- (112) Aby usprawnić proces określania nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, w szczególności koszyka producentów chemikaliów organicznych w Malezji, Komisja zmieniła swoje zapytanie w Orbis. Na etapie ostatecznym Komisja uwzględniła wyłącznie przedsiębiorstwa, które stosowały kod NACE 20.14 jako jeden ze swoich podstawowych kodów w ramach tej klasyfikacji branżowej, a następnie wybrała wyłącznie przedsiębiorstwa z nieskonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi dostępnymi za 2022 r. lub 2023 r., zawierającymi następujące informacje finansowe: obrót, koszt własny sprzedaży i zysk. W przypadku gdy w wyniku tego zapytania uzyskano dane przedsiębiorstwa, w odniesieniu do którego grupa EcoCeres przedłożyła sprawozdania finansowe z lokalnego malezyjskiego rejestru, wykorzystano te sprawozdania finansowe zamiast danych z bazy danych Orbis. W tym względzie stwierdzono, że jeden z domniemanych producentów chemikaliów organicznych, dla którego dostępne były sprawozdania finansowe przedłożone przez grupę EcoCeres (Pacyfik Oleochemicals Sdn Bhd), nie jest sklasyfikowany w Orbis w ramach kodu NACE 20.14. Przedsiębiorstwo to zostało pominięte przy określaniu nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (113) Komisja odrzuciła argument grupy EcoCeres dotyczący dostosowania wagi producentów chemikaliów organicznych przy obliczaniu średnich ważonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Całkowity koszt własny sprzedaży producentów chemikaliów organicznych był rzeczywiście wyższy niż całkowity koszt własny sprzedaży producentów biodiesla. Komisja uznała jednak, że producenci biodiesla byli reprezentowani w wystarczającym stopniu przy obliczaniu średniej ważonej, ponieważ indywidualnie byli znacznie większymi przedsiębiorstwami niż producenci chemikaliów organicznych.
- (114) Komisja dostosowała jednak wagę poszczególnych przedsiębiorstw przy obliczaniu średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. W przypadku przedsiębiorstw, w odniesieniu do których dostępne były informacje finansowe za oba lata obrotowe (2022 i 2023 r.), Komisja wykorzystała średnią z tych dwóch lat zamiast po prostu zsumować dane za te dwa lata, aby uniknąć sytuacji, w której dane finansowe przedsiębiorstwa zostałyby policzone dwukrotnie w średniej ważonej.
- (115) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i w swoich uwagach EBB z zadowoleniem przyjęła uwzględnienie producentów chemikaliów organicznych przy określaniu nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku i stwierdziła, że Komisja powinna opierać się wyłącznie na ich danych finansowych. W tym względzie skarżący powtórzył, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk związane z malezyjskim biodieslem zostały zniekształcone w wyniku stosowania automatycznego mechanizmu wyceny w odniesieniu do oleju napędowego sprzedawanego na poziomie detalicznym oraz na skutek ustalania ceny biodiesla przez rząd.

- (116) Jeżeli chodzi o automatyczny mechanizm wyceny, EBB odniosła się do sprawozdania Międzynarodowego Instytutu Zrównoważonego Rozwoju („IISD”) ⁽⁵⁰⁾, w którym rzekomo wskazano, że mechanizm ten ma wpływ nie tylko na cenę detaliczną, ale również na cały łańcuch produkcji. Skarżący oskarżył grupę EcoCeres o błędne przedstawienie w jej uwagach funkcjonowania automatycznego mechanizmu wyceny, w szczególności przez stwierdzenie, że mechanizm ten prowadzi do ustalenia ceny paliwa wyłącznie na poziomie detalicznym oraz że stałe ceny paliwa są dostępne wyłącznie dla konsumentów i niektórych sektorów gospodarki.
- (117) Jeżeli chodzi o ustalaną cenę biodiesla, EBB odniosła się do następujących informacji:
- Jak wynika ze sprawozdania GAIN dotyczącego Malezji z 10 listopada 2022 r. ⁽⁵¹⁾, rząd Malezji wykorzystuje automatyczny mechanizm wyceny do ustalania cen biodiesla. Chociaż rząd nie ujawnił informacji na temat funkcjonowania automatycznego mechanizmu wyceny, funkcjonowanie to oszacowano w powszechnie akceptowanym badaniu przeprowadzonym przez Uniwersytet Technologiczny Malezji (UTM) ⁽⁵²⁾.
 - W sprawozdaniu GAIN dotyczącym Malezji z 3 grudnia 2023 r. ⁽⁵³⁾ ponownie stwierdzono, że rząd Malezji utrzymał mechanizm wsparcia finansowego finansowany z odsetka ceł pobranych za wyprodukowany surowy olej palmowy. Finansowanie na rzecz mieszanki B10 w 2023 r. oszacowano na poziomie 9,7 mln USD.
 - Źródła EBB na rynku malezyjskim twierdzą, że cena biodiesla jest ustalana z zastosowaniem wzoru [cena rafinowanego bielonego dezodoryzowanego oleju palmowego +515 MYR], co potwierdzają przedłożone dowody ⁽⁵⁴⁾ ⁽⁵⁵⁾.
- (118) W odniesieniu do automatycznego mechanizmu wyceny Komisja uznała, że EBB nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że dotacja jest udzielana w całym łańcuchu wartości. Po pierwsze, w sprawozdaniu IISD ograniczono się do stwierdzenia, że automatyczny mechanizm wyceny służy nie tylko do określania ceny paliwa dla klienta, ale również do regulacji zysków i kosztów mediów po stronie produkcji (tj. w odniesieniu do sprzedawcy detalicznego za pomocą wzoru automatycznego mechanizmu wyceny stosowanego do konstruowania ceny detalicznej). Po drugie, w badaniu przeprowadzonym przez UTM obliczono, w jaki sposób cena biodiesla, która była wyższa niż cena paliw kopalnych, przyczyniła się do zwiększenia dotacji niezbędnej do pokrycia różnicy między ustaloną ceną detaliczną paliwa a rzeczywistym kosztem detalisty. Nawet jeżeli Komisja przyznała, że subsydium wypłacone sprzedawcy detalicznemu gwarantuje w pewnym stopniu korzystną cenę sprzedaży producentowi biodiesla, należy wziąć pod uwagę, że finansowanie mieszanki B10 szacowane na 9,7 mln USD w 2023 r. stanowiłoby subsydium w wysokości 0,005 MYR na litr takiej mieszanki ⁽⁵⁶⁾. Wpływ na producenta biodiesla jest zatem nieznaczący.
- (119) W odniesieniu do domniemanej ustalonej ceny biodiesla Komisja zauważyła, że EBB nie przedstawiła wystarczających dowodów w tym zakresie. Źródła przytoczone przez stronę pochodzą z lat 2015 i 2017, tj. na długo przed okresem objętym dochodzeniem w ramach obecnego dochodzenia. Ponadto Komisja nie była w stanie ustalić żadnych współczesnych oficjalnych źródeł, które potwierdzałyby istnienie mechanizmu ustalania cen biodiesla regulowanego przez rząd Malezji.
- (120) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty EBB, o których mowa w motywach 115–117.
- (121) Po ostatecznym ujawnieniu grupa EcoCeres powtórzyła, że kategoria chemikaliów organicznych jest zbyt szeroka. Chociaż produkcja biodiesla w procesie hydrrafinacji była bardziej rentowna niż w procesie transestryfikacji, grupa EcoCeres argumentowała, że Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób szeroka kategoria producentów chemikaliów organicznych była bardziej reprezentatywna dla procesu hydrrafinacji niż produkcja podobnego

⁽⁵⁰⁾ Przewodnik dla obywateli dotyczący dotacji w energetyce w Malezji (s. 7–10). Dostępny pod adresem: https://www.iisd.org/gsi/sites/default/files/ffs_malaysia_czguide.pdf (ostatni dostęp 27 października 2024 r.).

⁽⁵¹⁾ GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw za 2022 r. Malezja. Dokument dostępny pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels%20Annual_Kuala%20Lumpur_Malaysia_MY2022-0008.pdf (ostatni dostęp 28 października 2024 r.), s. 4.

⁽⁵²⁾ UTM. Studium społeczno-ekonomiczne i studium wykonalności na temat wykorzystania biopaliw na bazie oleju palmowego w Malezji. Dostępne pod adresem: <https://palmoilis.mpob.gov.my/publications/OPIE/opiejv11n1-hanafi.pdf> (ostatni dostęp 28 października 2024 r.).

⁽⁵³⁾ GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw za 2023 r. Malezja. Dokument dostępny pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels%20Annual_Kuala%20Lumpur_Malaysia_MY2023-0012.pdf (ostatni dostęp 28 października 2024 r.), s. 2.

⁽⁵⁴⁾ DBS Group Research Equity, „Regional Industry Focus – Plantation companies” [Przegląd branży regionalnej – przedsiębiorstwa prowadzące plantacje], 20 lipca 2017 r., s. 5.

⁽⁵⁵⁾ Prezentacja z 12 lutego 2015 r. przygotowana przez wiceprzewodniczącego Malezyjskiego Stowarzyszenia Biodiesla (MBA).

⁽⁵⁶⁾ 9,7 mln USD odpowiadało około 44 mln MYR. Zgodnie ze sprawozdaniem GAIN dotyczącym Malezji (2023 r.), s. 10, wykorzystanie w ruchu drogowym mieszanki oleju napędowego/biodiesla B10 w 2023 r. oszacowano na 8 576 mln litrów. Podzielenie całkowitej kwoty finansowania (44 mln MYR) przez ilość zużytej mieszanki paliw (8,6 mld litrów) daje średnią dotację w wysokości 0,005 MYR/litr.

produktu (biodiesla w procesie transestryfikacji). W tym względzie grupa EcoCeres utrzymywała, że jeżeli Komisja nalega na rozszerzenie zakresu poza producentów biodiesla, powinna stosować kod NACE 10.14, który obejmuje bezpośrednio hydrrafinację olejów roślinnych.

- (122) Komisja przypomniła, że jak wyjaśniono w motywie 105, wszyscy producenci biodiesla, których informacje finansowe były dostępne, wytwarzali biodiesel metodą transestryfikacji. Co więcej, z informacji zawartych w aktach dochodzenia wyraźnie wynika, że poziom rentowności osiągnięty przez producentów stosujących metodę hydrrafinacji różni się od poziomów rentowności producentów stosujących metodę transestryfikacji. W związku z tym włączenie dodatkowych przedsiębiorstw było konieczne w celu dokładnego ustalenia odnośnej, niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku reprezentatywnej dla całego przemysłu biodiesla niezależnie od stosowanej metody produkcji. Komisja nie zgadza się z grupą EcoCeres, jeżeli chodzi o kod NACE zaproponowany przez to przedsiębiorstwo. Jak wyjaśniono w motywie 106, kod NACE 10.14 odnosi się do procesu uwodornienia olejów roślinnych w przemyśle spożywczym. W związku z tym rentowności przedsiębiorstw spożywczych nie można wykorzystywać jako wskaźnika zastępczego dla rentowności przedsiębiorstw produkujących paliwo. W tej sytuacji wyniki finansowe przedsiębiorstw działających w tym samym sektorze przemysłu (produkcja chemikaliów organicznych), co producenci biodiesla, są bez wątpienia najbardziej odpowiednim wskaźnikiem zastępczym dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku producentów stosujących metodę hydrrafinacji.
- (123) W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (124) Po ostatecznym ujawnieniu grupa EcoCeres powtórzyła swój argument dotyczący wagi producentów chemikaliów organicznych przy określaniu niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku (zob. motyw 103 lit. d)). W szczególności przedsiębiorstwo to wskazało liczbę producentów chemikaliów organicznych (93 przedsiębiorstwa) w porównaniu z producentami biodiesla (7) w zbiorze danych.
- (125) Komisja odrzuciła ten argument i potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 113. W szczególności Komisja uznała, że liczba przedsiębiorstw jest nieistotna. O reprezentatywności decydowała raczej waga kosztu własnego sprzedaży producentów biodiesla w obliczeniach.
- (126) Jednocześnie w swoich uwagach na temat ostatecznego ujawnienia grupa EcoCeres przedstawiła następujące uwagi dotyczące przedsiębiorstw uwzględnionych przy określaniu niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku:
- a) Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne lub zysk szeregu przedsiębiorstw, których informacje finansowe pochodzą z bazy danych Orbis, były nieracjonalnie wysokie.
 - b) Niektóre przedsiębiorstwa, w odniesieniu do których informacje finansowe pozyskano z bazy danych Orbis, nie były producentami chemikaliów organicznych, tj. ich klasyfikacja z kodem NACE 20.14 była nieprawidłowa. Na poparcie tego argumentu przedsiębiorstwo przedłożyło sprawozdania finansowe 38 przedsiębiorstw.
 - c) Z analizy nie należy wykluczać przedsiębiorstwa Pacific Oleochemicals Sdn Bhd, mimo że nie zostało ono sklasyfikowane w bazie danych Orbis z kodem NACE 20.14, ponieważ klasyfikacja w tej bazie danych może być nieprawidłowa, a ze sprawozdania finansowego tego przedsiębiorstwa wynika, że faktycznie należy je klasyfikować jako producenta chemikaliów organicznych. Przedsiębiorstwo powtórzyło ten argument po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
 - d) Komisja w sposób niezamierzony nie ujęła informacji finansowych przedsiębiorstwa FIMA Biodiesel Sdn Bhd we wzorze służącym do obliczenia średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.

- (127) Komisja przeanalizowała uwagi i w stosownych przypadkach dokonała następujących zmian w ustalaniu niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku:
- a) Komisja usunęła z obliczeń przedsiębiorstwa o nieracjonalnie wysokich kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych oraz zysku wymienionych przez grupę EcoCeres w jej uwagach, a także przedsiębiorstwa o ujemnych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych, które również uznano za nieracjonalne.
 - b) Komisja usunęła z obliczeń przedsiębiorstwa, w przypadku których stwierdzono, że nie są producentami chemikaliów organicznych.
 - c) Komisja skorygowała błąd pisarski i ujęła informacje finansowe przedsiębiorstwa FIMA Biodiesel Sdn Bhd w odpowiednim wzorze.
- (128) Grupę EcoCeres i zainteresowane strony poinformowano o powyższych zmianach w dodatkowym ujawnieniu i miały możliwość przedstawienia uwag.
- (129) Komisja odrzuciła wniosek o uwzględnienie przedsiębiorstwa Pacific Oleochemicals Sdn Bhd w obliczeniach niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Przedsiębiorstwo to faktycznie sklasyfikowano z innym kodem klasyfikacji przemysłowej, a Komisja nie dysponowała żadnymi dowodami w aktach sprawy, z których wynikałoby, że podstawową działalność przedsiębiorstwa należy klasyfikować z kodem NACE 20.14, tj. produkcji pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych.
- b) *Koszty związane z transportem uwzględnione w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych*
- (130) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres powtórzyła swoje twierdzenie dotyczące kosztów związanych z transportem uwzględnionych w niezniekształconych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych wykorzystanych przez Komisję. W tym względzie Komisja odniosła się do faktu, że porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej przeprowadzono na poziomie *ex-works*, oraz do decyzji Sądu w sprawie Sinopec Chongqing SVW Chemical ⁽⁵⁷⁾, w której Sąd potwierdził, że Komisja musi zapewnić, aby koszty transportu zostały odjęte od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstw wykorzystanych do obliczenia wartości odniesienia.
- (131) Komisja wykorzystała zarówno sprawozdania finansowe z lokalnych rejestrów, jak i dane finansowe z bazy danych Orbis. Fakt, że „koszty sprzedaży” w sprawozdaniu finansowym lub „inne koszty operacyjne” w bazie danych Orbis mogą obejmować koszty związane z transportem, niekoniecznie oznacza, że dane przedsiębiorstwa poniosły takie koszty. W rzeczywistości z 19 zestawów sprawozdań finansowych, które były łatwo dostępne w obecnym dochodzeniu, tylko jedno przedsiębiorstwo zgłosiło w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego, że poniosło koszty transportu. Jak już wyjaśniono w motywie 280 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, w przypadku tego przedsiębiorstwa Komisja odjęła koszty związane z transportem od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa wykorzystanych do obliczenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (132) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 295 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, Komisja postanowiła dokonać porównania ceny eksportowej z wartością normalną na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono w motywach 291 i 296 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, wartość normalną ustalono na poziomie handlu *ex-works* poprzez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. W związku z tym nie były konieczne dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*.
- (133) W wyroku w sprawie CCCME, który został wydany po wyroku w sprawie Sinopec, Sąd przypomniał najpierw, że zgodnie z orzecznictwem, jeżeli strona wnosi na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego o dostosowanie mające zapewnić porównywalność wartości normalnej i ceny eksportowej do celów określenia marginesu dumpingu, powinna ona przedstawić dowód, że jej żądanie jest uzasadnione. Ciężar dowodu, że muszą być dokonane szczególne dostosowania wymienione w art. 2 ust. 10 lit. a)–k) rozporządzenia podstawowego, spoczywa bowiem na tych, którzy powołują się na tę okoliczność ⁽⁵⁸⁾. Wynika z tego, że we wspomnianej sprawie, podobnie jak w niniejszym dochodzeniu, to do zainteresowanych stron należało, na podstawie tego orzecznictwa, wykazanie konieczności dostosowania, o które wniosły na poparcie dowodów, które przedstawiły w trakcie dochodzenia ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁷⁾ Wyrok Sądu z dnia 21 lutego 2024 r., Sinopec Chongqing SVW Chemical i in./Komisja, T-762/20, ECLI:EU:T:2024:113, pkt 132, 131–139.

⁽⁵⁸⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i inni/Komisja Europejska, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 183.

⁽⁵⁹⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i inni/Komisja Europejska, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 185.

- (134) Sąd orzekł następnie, że należy zauważyć, iż o ile praktyka w zakresie dostosowań może okazać się konieczna, na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, dla uwzględnienia różnic istniejących pomiędzy ceną eksportową a wartością normalną, które mają wpływ na ich porównywalność, nie można stosować takich odliczeń od wartości, która została skonstruowana, a zatem nie jest rzeczywista. Na wartość tę co do zasady nie mają wpływu elementy mogące szkodzić jej porównywalności, ponieważ została ona sztucznie ustalona⁽⁶⁰⁾. Ponadto, podobnie jak w sprawie CCCME, w omawianym przypadku konstruowanie wartości normalnej dla każdego rodzaju produktu na poziomie *ex-works* obejmowało rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz żadna z dostępnych informacji nie wskazywała na to, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne malezyjskich przedsiębiorstw, których dotyczy postępowanie, obejmowały koszty transportu związane z dostawą do klientów. Jak wyjaśniono w motywie 131, w każdym przypadku przedstawienia takich dowodów dane były odpowiednio korygowane. W związku z tym, biorąc pod uwagę swobodę decyzyjną Komisji w zakresie stosowania art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego⁽⁶¹⁾, podejście Komisji było zgodne z najnowszym orzecznictwem dotyczącym nieuzasadnionych twierdzeń, że kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wykorzystane do skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a), które Komisja uznaje za uzasadnione dla poziomu handlu *ex-works*, zawierają koszty transportu. W związku z tym argument ten odrzucono.

c) *Zmienione niezniekształcone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk*

- (135) Biorąc pod uwagę uwagi dotyczące ujawnienia tymczasowych ustaleń, o których mowa w motywach 98–134, zmienione niezniekształcone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk wyniosły odpowiednio 5,88 % i 11,78 %. Komisja uznała kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku oparte na tych stawkach za rozsądne dla poziomu handlu *ex-works*.

3.2.3. *Obliczenia*

a) *Wykorzystanie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa*

- (136) Na etapie tymczasowym Komisja przyjęła niektóre wnioski producentów eksportujących objętych próbą o wykorzystanie ich własnych kosztów do skonstruowania wartości normalnej, jeżeli przedsiębiorstwa były w stanie udowodnić, że niektóre materiały do produkcji zostały zakupione na warunkach rynkowych, np. że materiały te były przywożone bezpośrednio z państwa trzeciego, bez udziału chińskiego pośrednika, dostawcy nie byli powiązani z producentami eksportującymi, ceny były negocjowane i płacone w walucie obcej.
- (137) Komisja nie zaakceptowała jednak kosztów zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego pochodzących z Indonezji zgodnie ze swoimi wnioskami dotyczącymi określenia niezniekształconych kosztów zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego omówionymi w motywach 232, 238 i 263 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (138) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń producenci eksportujący objęci próbą powtórzyli, że takie podejście nie jest uzasadnione. Ponieważ szczegółowe uzasadnienie odnosiło się do informacji dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw, Komisja odniosła się do uwag zawartych w odpowiednich ujawnieniach ostatecznych ustaleń dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw.
- (139) Biorąc pod uwagę ustalenia opisane w motywach 56–59 dotyczące określenia niezniekształconych kosztów zużytego oleju kuchennego i ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego, Komisja odrzuciła argumenty, o których mowa w motywie 138.

b) *Niezniekształcone koszty i zysk*

- (140) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Jiaao przedstawiła uwagi na temat metodyki, którą Komisja zastosowała przy zastąpieniu kosztu różnych rodzajów surowców wykorzystywanych przez grupę niezniekształconymi kosztami. Grupa zaproponowała wartość odniesienia, jaką należy zastosować w celu odzwierciedlenia niezniekształconych kosztów tych surowców. Jednocześnie grupa opisała te surowce jako różne rodzaje zużytego oleju kuchennego.

⁽⁶⁰⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i inni/Komisja Europejska, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 188.

⁽⁶¹⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i inni/Komisja Europejska, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 184.

- (141) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem grupa sprzedawała do Unii biodiesel produkowany z różnych surowców. Potwierdza to odpowiednia dokumentacja sprzedaży oraz certyfikat zrównoważonego rozwoju uzyskany przez grupę Jiaao⁽⁶²⁾. W związku z tym stosowanie jednej wartości odniesienia do wszystkich rodzajów surowców nie było właściwe. Jak wyjaśniono w sekcji 3.1, Komisja zaobserwowała niespójności w surowcach ujętych w zapisach rachunkowych grupy, w odpowiednich dokumentach zakupu, i zgłoszonych w informacjach przedstawionych w ramach niniejszego dochodzenia. Komisja wykorzystała dostępne fakty i zastosowała niezniekształcony koszt z kraju reprezentatywnego w sposób mający wyeliminować ryzyko zaniżenia wartości normalnej.
- (142) Szczegółowe informacje na temat argumentu Jiaao opisanego w motywie 140 zostały przedstawione jedynie w poufnej wersji uwag grupy dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń. W związku z tym Komisja odniosła się szczegółowo do tych uwag w ujawnieniu ostatecznych ustaleń dotyczących tego konkretnego przedsiębiorstwa.
- (143) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres argumentowała, że podejście przyjęte przez Komisję w konkretnym przypadku tej grupy doprowadziło do podwójnego liczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Szczegółowe informacje na temat tego argumentu przedstawiono jedynie w poufnej wersji uwag grupy. W związku z tym argument ten został szczegółowo omówiony w ujawnieniu ostatecznych ustaleń dotyczących tego konkretnego przedsiębiorstwa.
- (144) W tym względzie Komisja stwierdziła, że w pełni odzwierciedliła wszystkie elementy kosztów istotne dla poziomu handlu *ex-works*, na podstawie którego skonstruowała wartość normalną, oraz zysk przy konstruowaniu wartości normalnej bez podwójnego liczenia takich elementów kosztów i zysku. W związku z tym Komisja odrzuciła argument strony opisany w motywie 143.

c) *Koszt transportu*

- (145) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń niektórzy producenci eksportujący również przedstawili uwagi na temat metodyki zastosowanej przez Komisję w celu ustalenia wartości niezniekształconych kosztów w zakładzie w kraju reprezentatywnym w zakresie, w jakim dotyczy to kosztów transportu niektórych materiałów do produkcji z granicy do zakładu.
- (146) W uzasadnionych przypadkach Komisja uwzględniła te uwagi i skorygowała obliczenia kosztów transportu. Biorąc pod uwagę poufny, specyficzny dla danego przedsiębiorstwa charakter tych informacji, szczegółowe informacje zostały ujawnione producentom eksportującym, których ta kwestia dotyczy, w ujawnieniach ostatecznych ustaleń dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw.

d) *Korekta dotycząca produktu ubocznego*

- (147) Ustalając wartość normalną na etapie tymczasowym, w stosownych przypadkach Komisja dostosowała wartość normalną o niezniekształconą wartość produktów ubocznych. W przedmiotowej sprawie produkty uboczne miały taki charakter, że nie zostały ponownie wykorzystane do produkcji biodiesla, lecz sprzedane osobom trzecim. W związku z tym niezniekształconą wartość produktów ubocznych odjęto od wartości normalnej, a nie od niezniekształconej wartości materiałów wykorzystanych do produkcji biodiesla.
- (148) W swoich uwagach dotyczących wcześniejszego informowania i ujawnienia tymczasowych ustaleń grupa Jiaao stwierdziła, co następuje:
- a) Zużycie materiałów do produkcji związanych z produktem ubocznym nie ma znaczenia dla sprzedaży produktu ubocznego, ponieważ materiały do produkcji są wykorzystywane jednocześnie do produkcji biodiesla.
- b) Zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego Komisja konstruuje wartość normalną na podstawie niezniekształconych kosztów i cen. Niedozwolone jest jednak dokonywanie dostosowania wartości normalnej na podstawie niezniekształconej wartości produktu ubocznego.

⁽⁶²⁾ International Sustainability & Carbon Certification (Międzynarodowy certyfikat zrównoważonego rozwoju i węgla, ISCC). Certyfikat Jiaao ważny w okresie objętym dochodzeniem dostępny pod adresem: <https://certificates.iscc-system.org/cert-pdf/EU-ISCC-Cert-IT206-1516.pdf> (ostatni dostęp 24 października 2024 r.).

- c) Komisja niesłusznie odliczyła niezniekształconą wartość produktu ubocznego od wartości normalnej, która obejmuje nie tylko koszty materiałów do produkcji, energii i pracy oraz pośrednie koszty produkcji, ale także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk. Przeciwnie, Komisja powinna była odliczyć ilość materiałów wykorzystywanych do produkcji produktów ubocznych, a następnie wykorzystać ilość netto materiałów do produkcji do określenia wartości normalnej produktu objętego dochodzeniem.
- (149) Po pierwsze, Komisja pragnie zwrócić uwagę na niespójność w rozumowaniu grupy Jiaao, w którym że grupa stwierdziła z jednej strony, że konsumpcja materiałów do produkcji nie ma znaczenia dla sprzedaży produktu ubocznego, ponieważ materiały do produkcji są wykorzystywane jednocześnie do produkcji biodiesla. Z drugiej strony grupa argumentowała jednak, że Komisja powinna była odliczyć ilość materiałów wykorzystanych do produkcji produktów ubocznych od całkowitej zgłoszonej ilości zużytych materiałów do produkcji.
- (150) W każdym razie, dokonując dostosowania dotyczącego produktu ubocznego, Komisja stosowała swoją ustaloną praktykę. W przypadku gdy produkt uboczny jest sprzedawany osobom trzecim, powiązanym lub niepowiązanym, jego niezniekształcona wartość z kraju reprezentatywnego stanowi wartość sprzedaży produktu ubocznego, a nie jego koszt. Na taką niezniekształconą wartość sprzedaży składają się koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk producenta takiego produktu ubocznego. W związku z tym niezniekształconą wartość takiego produktu ubocznego należy odjąć od całkowitej wartości konstruowanej wartości normalnej.
- (151) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty grupy Jiaao dotyczące dostosowania produktu ubocznego.

3.3. Marginesy dumpingu

- (152) Jak opisano w motywach 48–151, w następstwie argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony Komisja dokonała przeglądu marginesów dumpingu.
- (153) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa EcoCeres: — ECO Biochemical Technology (Zhangjiagang) Co. Ltd. — EcoCeres Limited	10,0
Grupa Jiaao: — Zhejiang EastRiver Energy S&T Co., Ltd. — Zhejiang Jiaao Enproenergy Co., Ltd. — Jiaao International Trading (SINGAPORE) PTE. Ltd.	35,6
Grupa Zhuoyue: — Longyan Zhuoyue New Energy Co. Ltd. — Xiamen Zhuoyue Biomass Energy Co., Ltd.	23,4
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	21,7
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	35,6

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (154) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres zauważyła zmiany w danych makroekonomicznych EBB (mianowicie spadek wielkości sprzedaży) i stwierdziła, że ekstrapolacja danych makroekonomicznych opartych wyłącznie na danych członków EBB lub klientów przedstawicieli prawnych EBB spowoduje, że dane makroekonomiczne będą niereprezentatywne dla całego przemysłu Unii i stronicze.

- (155) Komisja zauważyła, że EBB zaktualizowała dane makroekonomiczne w wyniku błędów stwierdzonych podczas wizyty weryfikacyjnej. Komisja stwierdziła, że te makrodane były reprezentatywne dla przemysłu Unii. Po pierwsze, grupa EcoCeres nie zakwestionowała motywu 2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych w odniesieniu do reprezentatywności EBB wobec przemysłu Unii zajmującego się produkcją biodiesla. Po drugie, jeżeli chodzi o ekstrapolacje EBB, zostały one oparte na próbie przedsiębiorstw reprezentujących ponad 40 % produkcji unijnej i dotyczyły jedynie dwóch wskaźników. Wskaźniki te były wskaźnikami, dla których EBB nie znalazła alternatywnych danych, tj. danych dotyczących zatrudnienia i wielkości sprzedaży w Unii ⁽⁶³⁾.
- (156) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC nie zgodziła się z twierdzeniem, że odpowiedź EBB na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym była dowodem potwierdzającym zgodnym z zasadami WTO. Strona ta twierdziła, że przedmiotowa sprawa jest analogiczna do sprawy UE – Biodiesel (Argentyna) (DS473 ⁽⁶⁴⁾) i że nic nie wskazuje, że Komisja dołożyła „szczególnej staranności” w celu zapewnienia dokładności danych EBB. CCCMC skrytykowała stwierdzenie Komisji zawarte w motywie 308 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym żadna ze stron nie przedstawiła uwag na temat danych liczbowych EBB dotyczących produkcji unijnej, ponieważ ostatnia wersja została przedłożona długo po upływie terminu na przedłożenie informacji istotnych dla etapu tymczasowego (a zatem CCCMC nie miała pewności, że Komisja rozważyła uwagi do celów rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). CCCMC skrytykowała brak szczegółowych informacji na temat szacunków Komisji dotyczących SAF oraz sposobu, w jaki dostawca badań rynkowych Stratas gromadził dane, mając mianowicie na myśli rozbieżność między całkowitą konsumpcją w Unii ustaloną przez Stratas (dostępną w t24.004736) a danymi Komisji (zob. tabela 2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).
- (157) Komisja zauważyła, że w motywie 308 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odnotowano ten fakt i że faktycznie żadna ze stron nie przedstawiła uwag na temat danych liczbowych EBB dotyczących produkcji unijnej na żadnym etapie postępowania. CCCMC nigdy nie zaproponowała (alternatywnych) danych liczbowych dotyczących unijnej produkcji biodiesla. Zamiast tego CCCMC oparła się na danych przedstawionych przez Komisję, jak wykazano w uwagach CCCMC dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń ⁽⁶⁵⁾. Komisja przeprowadziła kontrolę krzyżową wszystkich danych dotyczących produkcji unijnej dostępnych w aktach sprawy na ostatecznym etapie i potwierdziła, że całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 14 775 455 ton.
- (158) Szczegółowe informacje na temat szacunków Komisji dotyczących SAF przedstawiono w sekcji 4.5.2.1.
- (159) Ze względu na brak innych uwag potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 305–309 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Uwaga ogólna

- (160) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres stwierdziła ogólnie, że nie zgadza się z odmową przez Komisję przeprowadzenia analizy w podziale na segmenty i z rozróżnieniem FAME i HVO, oraz przypomniała swoje uwagi w tym względzie z 2 stycznia 2024 r. ⁽⁶⁶⁾
- (161) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC powtórzyła żądanie, że jeżeli HVO nie zostanie wyłączony z zakresu dochodzenia, HVO i FAME powinny zostać zbadane oddzielnie. Według CCCMC Komisja naruszyła przepisy WTO w zakresie, w jakim w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych niedostatecznie uzasadniono lub wyjaśniono powody odmowy przeprowadzenia analizy szkody w podziale na segmenty. Ponadto CCCMC argumentowała, że brak analizy w podziale na segmenty sprawi, że ustalenia dotyczące szkody będą niezgodne z wynikającym z przepisów WTO spoczywającym na Komisji obowiązkiem przeprowadzenia obiektywnego badania na podstawie dowodów potwierdzających.

⁽⁶³⁾ EBB wyjaśniła aktualizację swojej metodyki w t24.004736.

⁽⁶⁴⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie UE – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel z Argentyny, WT/DS473/R, pkt 7.399-7.7413.

⁽⁶⁵⁾ Pkt 64 dokumentu t24.007508.

⁽⁶⁶⁾ t24.000069 oraz t24.000061.

- (162) Komisja przypomniła, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych zbadano poszczególne warunki pod kątem tego, czy w niniejszej sprawie uzasadniona jest analiza szkody w podziale na segmenty. Zarzuty grupy Ecoceres i CCCMC mają charakter ogólny i nie mogą podważyć szczegółowych argumentów przedstawionych w ramach każdego warunku analizowanego w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Okoliczności dochodzenia TD0004 ⁽⁶⁷⁾ przeprowadzonego przez władze Zjednoczonego Królestwa, do którego odnosi się grupa EcoCeres, nie mogą być ekstrapolowane na rozpatrywaną sprawę, ponieważ w Zjednoczonym Królestwie nie produkuje się HVO. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o przeprowadzenie analizy szkody w podziale na segmenty FAME i HVO i potwierdziła ustalenia zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi nie ma powodu, dla którego analiza szkody w podziale na segmenty byłaby uzasadniona w tym przypadku.
- (163) Ze względu na brak innych uwag potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 310–317 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (164) Korekta tabeli 6, o której mowa w sekcji 4.5.2.2 poniżej, miała niewielki wpływ na tabelę 2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ostateczna tabela 2 przedstawia się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2020	2021	2022	OD
Całkowita konsumpcja w Unii	17 052 598	17 411 472	17 960 232	18 332 799
Indeks (2020 = 100)	100	102	105	108

Źródło: EBB, Comext, GTA.

- (165) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC stwierdziła, że konsumpcję należy obliczyć przez zsumowanie łącznej sprzedaży przemysłu Unii powiększonej o przywóz do Unii minus całkowity wywóz biodiesla z Unii. Komisja odrzuciła tę propozycję, ponieważ nie ma żadnych argumentów podważających wiarygodność metodyki opisanej w motywie 318 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (166) Korekta tabeli 6, o której mowa w sekcji 4.5.2.2 poniżej, miała niewielki wpływ na udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem przedstawiony w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ostateczna tabela 3 przedstawia się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2020	2021	2022	OD
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	926 695	494 931	973 288	1 480 855
Indeks (2020 = 100)	100	53	105	160
Udział w rynku	5,4 %	2,8 %	5,4 %	8,1 %
Indeks (2020 = 100)	100	52	100	149

Źródło: EBB, Comext.

⁽⁶⁷⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/trade-remedies-notices-anti-dumping-duty-on-biodiesel-from-canada-and-usa/trade-remedies-notice-202208-anti-dumping-duty-on-biodiesel-products-originating-in-the-united-states-of-america-including-biodiesel-consigned-from>.

- (167) W piśmie z dnia 26 stycznia 2024 r. ⁽⁶⁸⁾ CCCMC zwróciła się do Komisji o udostępnienie stronie i w dokumentacji niepoufnej danych z monitorowania przywozu dotyczących całego okresu objętego dochodzeniem. Zdaniem strony dostarczenie rocznych danych dotyczących przywozu w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie jest równoznaczne z (i) szybką dostępnością/terminowym dostępem do informacji żądanych na wczesnym etapie postępowania ani z (ii) odpowiednią możliwością wykorzystania tych informacji przez zainteresowane strony przy przedstawianiu ich stanowisk. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC ponownie zwróciła się do Komisji o udostępnienie miesięcznych danych dotyczących przywozu w aktach nieobjętych klauzulą poufności. 1 października 2024 r. Komisja przedstawiła CCCMC miesięczne wielkości przywozu chińskiego biodiesla.
- (168) Wobec braku innych uwag oraz mając na uwadze ostateczną tabelę 2, potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 321–325 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, podcięcie cenowe i tłumienie cen

- (169) Według CCCMC Komisja naruszyła przepisy WTO, ponieważ w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych niedostatecznie uzasadniono lub wyjaśniono powody odrzucenia żądania CCCMC, aby nie koncentrować analizy wpływu cen/podcięcia cenowego na jednym roku okresu badanego. CCCMC dodała, że Komisja ma zdecydowany obowiązek przeprowadzenia dynamicznej oceny tendencji w zakresie relacji między cenami przywozu towarów po cenach dumpingowych a cenami krajowych produktów podobnych (w związku z czym CCCMC nie musi uzasadniać wniosku o zbadanie tendencji w zakresie podcięcia cenowego w całym okresie badanym) i orzecznictwa WTO, w którym marokańskiemu organowi prowadzącemu dochodzenie zarzucono, że zamiast zgromadzić dane z czterech lat do celów oceny szkody, ograniczył się do zbadania podcięcia cenowego w ostatnich dwunastu miesiącach (DS578 ⁽⁶⁹⁾). CCCMC argumentowała, że od zainteresowanych stron nie oczekuje się przeprowadzania obliczeń historycznych, twierdziła, że nie jest w stanie przedstawić miarodajnych uwag na temat analizy podcięcia cenowego, i zażądała szczegółowej wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, wykazującej, że podcięcie cenowe stwierdzono w odniesieniu do 100 % wielkości przywozu od przedsiębiorstw objętych próbą. W tym względzie CCCMC zarzuciła niedopasowanie koszyków przedmiotowego przywozu i podobnych produktów unijnych, o których mowa w motywie 329 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, oraz fakt, że chińskie ceny importowe w tabeli 4 były wyższe niż ceny sprzedaży stosowane przez producentów unijnych zawarte w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (170) Komisja odrzuciła argumenty CCCMC. Komisja zauważyła, że dane zgromadzone w okresie objętym dochodzeniem pozwoliły na szczegółowe obliczenia podcięcia cenowego wyłącznie w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem. Fakt ten nie przeszkodził Komisji w ocenie tendencji w zakresie relacji między cenami przywozu towarów po cenach dumpingowych a cenami krajowych produktów podobnych w całym okresie badanym w zakresie, w jakim Komisja zgromadziła dane od przedsiębiorstw objętych próbą za cały okres badany oraz przedstawiła i wyjaśniła tabele 4 i 8 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Asortyment produktów i względna wielkość sprzedaży producentów unijnych objętych próbą były spójne w całym okresie badanym, a w aktach sprawy nie wskazano, że asortyment produktów w przywozie z Chin uległ w tym okresie znacznej zmianie. Chociaż odpowiednie asortymenty produktów producentów unijnych i chińskich producentów eksportujących różniły się od siebie w całym okresie objętym dochodzeniem, a zatem nie można dokonać ich bezpośredniego porównania, z porównania cen sprzedaży wymienionych w tabelach 4 i 8 wynika, że różnica między średnimi chińskimi i europejskimi cenami sprzedaży waha się od 170 EUR/t do 200 EUR/t, z wyjątkiem 2022 r., kiedy różnica ta była znacznie mniejsza. Należy zauważyć, że średnia cena jednostkowa przemysłu Unii w tabeli 8 obejmuje wszystkie rodzaje produktu sprzedane przez przemysł Unii na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Nie wszystkie te rodzaje produktu były bezpośrednio porównywalne z tymi sprzedawanymi przez chińskich producentów eksportujących i w obliczeniach podcięcia cenowego uwzględniono jedynie bezpośrednio porównywalne rodzaje produktu. W przypadku gdy porównania dokonano na poziomie typu produktu w odniesieniu do bezpośrednio porównywalnych produktów, odnotowano średni poziom podcięcia cenowego wynoszący 10,1 %.

⁽⁶⁸⁾ t24.001022.

⁽⁶⁹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie Maroko – Ostateczne środki antydumpingowe dotyczące zeszytów ćwiczeń z Tunezji, WT/DS578/R, pkt 7.222.

- (171) Biorąc pod uwagę, że w całym okresie badanym odnotowano stosunkowo stabilny poziom cen asortymentów produktów zarówno w przypadku przemysłu Unii, jak i w przypadku producentów eksportujących, podobna lub mniejsza różnica cen na korzyść przemysłu Unii (gdy średnia cena jednostkowa jest oparta na wszystkich rodzajach produktu sprzedawanych na rynku unijnym) niż różnica zaobserwowana w okresie objętym dochodzeniem nadal prawdopodobnie spowodowałaby podcięcie cenowe ze strony chińskich producentów eksportujących, przy uwzględnieniu jedynie bezpośrednio porównywalnych rodzajów produktu. Na tej podstawie podcięcie cenowe prawdopodobnie miało miejsce również w ciągu trzech lat poprzedzających okres objęty dochodzeniem, na porównywalnych poziomach w 2020 i 2021 r. i prawdopodobnie na znacznie wyższym poziomie w 2022 r. Wynika z tego, że wbrew wspomnianemu argumentowi Komisja przeprowadziła dynamiczną ocenę wpływu na ceny w całym okresie badanym. Biorąc jednak pod uwagę, że dane za okres objęty dochodzeniem są o wiele bardziej szczegółowe niż dane za poprzednie lata, ocena za lata poprzedzające okres objęty dochodzeniem opierała się na rozsądnych ekstrapolacjach opartych na danych i informacjach dostępnych dla Komisji w czasie dochodzenia.
- (172) Jeżeli chodzi o ujawnienie szczegółowych obliczeń podcięcia cenowego, Komisja ujawniła je tym stronom, które mogły przedstawić merytoryczne uwagi na temat produkcji (ponieważ margines podcięcia cenowego jest wynikiem konsolidacji danych przekazanych Komisji jedynie w sposób poufny). Komisja potwierdziła, że, jak stwierdzono w motywie 332 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, podcięcie cenowe stwierdzono w przypadku 100 % wielkości przywozu przedsiębiorstw objętych próbą, co nie oznacza, że porównano 100 % produktów podobnych wytwarzanych przez przemysł Unii. Szczegółowe obliczenia podcięcia cenowego wykazały, że w okresie objętym dochodzeniem średnia cena sprzedaży biodiesla wyprodukowanego w Unii, która została porównana z przywozem z Chin, była znacznie wyższa niż cena sprzedaży przedstawiona w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a mianowicie wynosiła od 1 590 do 2 400 EUR/t.
- (173) Grupa Jiaao twierdziła, że koszty ponoszone po przywozie wykorzystane przez Komisję były nieaktualne i również niższe niż w trzech poprzednich dochodzeniach antydumpingowych ⁽⁷⁰⁾. Jeżeli Komisja będzie nadal odwoływać się do kosztów ponoszonych po przywozie ustalonych w poprzednich dochodzeniach antydumpingowych dotyczących biodiesla, strona zaproponowała, że bardziej odpowiednią wartością odniesienia będzie stosunek kosztów ponoszonych po przywozie do ceny CIF, tj. 14,08 EUR/tonę ⁽⁷¹⁾.
- (174) Komisja uznała poziom kosztów ponoszonych po przywozie za specyficzny dla danej sprawy i produktu. Wobec braku wiarygodnych zweryfikowanych danych w kontekście obecnego postępowania Komisja potwierdziła stosowność odwołania się do kosztów ponoszonych po przywozie z poprzedniego dochodzenia w sprawie biodiesla ⁽⁷²⁾. Argumenty grupy Jiaao zostały odrzucone.
- (175) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa EcoCeres zażądała dostosowania kosztów ponoszonych po przywozie z 8,5 EUR/t do co najmniej 10 EUR/t w celu odzwierciedlenia inflacji, która wystąpiła w strefie euro od 2018 r. Wobec braku dowodu na to, że zmiany cen dla gospodarstw domowych miały wpływ na koszty niezwiązane z gospodarstwami domowymi, takie jak koszty ponoszone po przywozie, i w jakim zakresie, Komisja odrzuciła żądanie grupy EcoCeres.
- (176) Ponadto, oprócz określenia podcięcia cenowego, Komisja ustaliła również w motywie 365 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że przywóz z Chin prowadzi do tłumienia cen przemysłu Unii, zmuszając tym samym przemysł Unii do sprzedaży jedynie nieznacznie powyżej kosztów, w wyniku czego nie osiąga on zdrowego zysku. Ustalenia dotyczące tłumienia cen na poziomie makroekonomicznym zostały również potwierdzone przez ustalenia dotyczące znacznego zaniżania cen w odniesieniu do każdego objętego próbą producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem. Jak określono w motywie 232, marginesy zaniżania cen wahały się od 16,4 % do 44,3 %. W rezultacie z powodu tłumienia cen przemysł Unii prowadził sprzedaż po cenach, które nie pokrywały nawet kosztów produkcji, nie mówiąc już o zwyczajowej marży zysku. Z tego powodu na etapie nakładania ostatecznych cel antydumpingowych potwierdzono ustalenia dotyczące tłumienia cen przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (177) Ze względu na brak innych uwag potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 326–332 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁷⁰⁾ Strona zauważyła, że udział kosztów ponoszonych po przywozie w stosunku do CIF wynosił 1 % w dochodzeniu AD658 dotyczącym „niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej”, 3,6 % w przypadku dochodzenia AD653 dotyczącego „niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych” oraz 3,53 % w przypadku dochodzenia AD676 dotyczącego „niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali”.

⁽⁷¹⁾ Jest to wynik pomnożenia kosztów ponoszonych po przywozie w stosunku do cen CIF (0,923 %) przez 1 526 EUR/t (cena importowa z Chin w okresie objętym dochodzeniem).

⁽⁷²⁾ Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj (zob. sekcja 4.3.5).

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (178) Ze względu na brak innych uwag potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 333–337 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (179) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC stwierdziła, że Komisja naruszyła swoje zobowiązania w ramach WTO⁽⁷³⁾, ponieważ w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych w niewystarczającym stopniu uzasadniono lub wyjaśniono podstawę określenia unijnej wielkości produkcji i mocy produkcyjnych w odniesieniu do SAF, o którym mowa w przypisie 167 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Dla jasności, Komisja przypomina treść tego przypisu, która brzmi następująco: „Jak zauważono w motywie 57, SAF wyłączono z zakresu produktu, a wielkości SAF wykluczono. Od odpowiedzi makroekonomicznej EBB Komisja odjęła zatem szacunkową produkcję SAF (tj. 75 000 ton w 2022 r. i 150 000 ton w okresie objętym dochodzeniem) oraz szacowane moce produkcyjne w odniesieniu do SAF”. Komisja uznała zarzut CCCMC za nieuzasadniony. Komisja zastosowała metodykę polegającą na odjęciu rozsądnej kwoty (tj. 150 000 ton) od odpowiedzi makroekonomicznej EBB dotyczącej wielkości produkcji wynoszącej 14 925 455 ton w okresie objętym dochodzeniem, uzyskując wynik 14 775 455 ton, tj. odpowiednią wartość w tabeli 5 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Odliczone kwoty opierały się na najlepszych dostępnych dla Komisji informacjach na temat produkcji SAF w Unii, w tym na danych z badań rynkowych, danych od producentów unijnych, szacunkach grupy EcoCeres⁽⁷⁴⁾ oraz wspólnej wiedzy, zgodnie z którą produkcja SAF wzrosła bliżej początku stosowania obowiązku mieszania paliw drogowych w 2025 r. Należy zauważyć, że ani CCCMC, ani inne strony nie zaproponowały alternatywnej metodyki ustalania ilości SAF, które mają być wyłączone z danych makroekonomicznych EBB.
- (180) Według CCCMC twierdzenie zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym wielkość produkcji „znacznie spadła” w okresie objętym dochodzeniem, nie zostało poparte dowodami. CCCMC argumentowała również, że w żadnym razie za przyczynę spadku nie można uznać przywozu z Chin. Komisja zauważyła, że spadek produkcji między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem był oczywisty (-3 %) i zdecydowanie sprzeczny z rosnącą konsumpcją. Przyczynę spadku przeanalizowano w sekcji 5 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (181) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 338–339 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (182) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja zauważyła błędy pisarskie w tabeli 6. W tabeli 6 wprowadza się następujące sprostowania:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2020	2021	2022	OD
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	12 623 468	12 964 160	12 076 019	11 847 951
Indeks (2020 = 100)	100	103	96	94
Udział w rynku	74,0 %	74,5 %	67,2 %	64,6 %
Indeks (2020 = 100)	100	101	91	87

Źródło: EBB.

⁽⁷³⁾ Art. 3.1, 12.2 i 12.2.1 porozumienia antydumpingowego.

⁽⁷⁴⁾ W piśmie t24.001457 grupa EcoCeres stwierdziła: „Obecne moce produkcyjne przemysłu Unii wynoszą mniej niż 10 % zapotrzebowania UE w celu spełnienia obowiązku w 2025 r.”.

- (183) W swoich uwagach po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC zauważyła, że przywóz z Chin w 2022 r. był na poziomie z 2020 r., i dodała, że poziom sprzedaży producentów unijnych zaczął spadać, gdy przywóz z Chin był tak niski jak w 2020 r. Koncentrując się wyłącznie na latach 2022 i 2020, CCCMC błędnie przedstawiła korelację między zmianami przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, a poziomem sprzedaży przemysłu Unii. Biorąc pod uwagę zmiany tych dwóch wskaźników szkody w całym okresie badanym, oczywiste jest, że poziom sprzedaży producentów unijnych zmniejszył się, gdy wzrósł przywóz z Chin (na przykład +52 % między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem). W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (184) W swoich uwagach po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC twierdziła, że producenci unijni stracili większość udziału w rynku, gdy udział w rynku przywozu z Chin wynosił zaledwie 2,8 %. Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ udział w rynku producentów unijnych zmniejszył się najbardziej w latach 2021–2022, kiedy to przywóz z Chin zaczął znacząco wzrastać (+96 % w latach 2021–2022).
- (185) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji oraz mając na uwadze skorygowaną wersję tabeli 6, potwierdzono wnioski zawarte w motywach 340–341 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.5.2.3. Wzrost

- (186) W swoich uwagach po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC zakwestionowała wniosek Komisji dotyczący braku wzrostu, uzasadniając to tym, że w tabeli 11 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych wskazano ogólny wzrost inwestycji o +14 % oraz że z publicznie dostępnych informacji wynika, że wszyscy producenci unijni objęci próbą oraz producent unijny Astra Bioplant odnotowali ogólnie dobre wyniki. Komisja zauważyła, że publicznie dostępne informacje przekazane przez stronę obejmowały komunikat prasowy opublikowany po okresie objętym dochodzeniem oraz sprawozdania roczne za 2023 r. dotyczące całej grupy Eni i Chevron Corporation⁽⁷⁵⁾, a zatem nie mogły być reprezentatywne dla sytuacji w zakresie unijnej produkcji biodiesla w okresie objętym dochodzeniem. Komisja odrzuciła argumenty CCCMC.
- (187) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywie 342 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (188) W swoich uwagach po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC twierdziła, że Komisja naruszyła swoje zobowiązania w ramach WTO⁽⁷⁶⁾, ponieważ nie uzasadniła, że szacowana liczba pracowników przedstawiona w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, pomimo niedociągnięć, była wystarczająco dokładna i odpowiednia do celów niniejszego dochodzenia. Komisja nie zgodziła się z CCCMC. Tabela 7 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych odzwierciedla dane dotyczące zatrudnienia zgłoszone skarżącemu przez 31 producentów biodiesla oraz ekstrapolację dla przedsiębiorstw, które nie udzieliły odpowiedzi, dokonaną na podstawie danych dotyczących zatrudnienia przedstawionych przez respondentów. W rozporządzeniu w sprawie celów tymczasowych zauważono, że nie wszyscy producenci unijni stosowali to samo podejście przy przekazywaniu EBB danych dotyczących zatrudnienia i że konieczne było dokonanie pewnych oszacowań w przypadku przedsiębiorstw, które nie udzieliły odpowiedzi. Komisja uznała, że sytuacja ta nie jest równoznaczna z unieważnieniem danych liczbowych dotyczących zatrudnienia przedstawionych przez EBB, a mianowicie, że znaczna część tych danych została poddana kontroli krzyżowej przez samą Komisję podczas wizyt weryfikacyjnych u objętych próbą producentów unijnych i skarżącego. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła innych zestawów danych, które mogłyby podważyć lub zastąpić dane dotyczące zatrudnienia przedstawione przez EBB i zmienić wnioski Komisji.
- (189) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC powtórzyła, że wzrost zatrudnienia jest wyraźną oznaką zdrowego przemysłu, a następnie zakwestionowała rozważania Komisji zawarte w motywie 345 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych na temat rozumowania CCCMC dotyczącego spadku wydajności. CCCMC argumentowała, że spadku wydajności nie można przypisać przywozowi z Chin, ponieważ wydajność spadła najbardziej (o 5 %) w 2021 r., tj. w roku, w którym przywóz z Chin był najniższy w okresie badanym. Komisja zauważyła wyraźną korelację między niższą wydajnością w drugiej części okresu badanego a wzrostem przywozu z Chin między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem (+55 %) i odrzuciła argumenty CCCMC.

⁽⁷⁵⁾ Chevron Corporation jest amerykańską wielonarodową korporacją energetyczną specjalizującą się głównie w sektorze ropy naftowej i gazu, prowadzącą działalność w ponad 180 krajach.

⁽⁷⁶⁾ Art. 2.2 i 2.2.1 porozumienia antydumpingowego.

- (190) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 343–345 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (191) Wobec braku uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 346–348 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (192) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC stwierdziła, że ustalenia Komisji nie są wiarygodne bez analizy szkody w podziale na segmenty, a następnie zwróciła uwagę na znaczny wzrost cen sprzedaży producentów unijnych (+69 %) pomimo rosnącego przywozu z Chin. Ponadto CCCMC stwierdziła, że chiński przywóz nie może być przyczyną wahań różnicy między cenami sprzedaży a jednostkowymi kosztami produkcji wskazanymi w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. CCCMC zarzuciła również niewystarczającą ocenę czynników wpływających na ceny, takich jak możliwość przeniesienia kosztów na konsumentów oraz wysokie koszty stałe wynikające z nadwyżki mocy produkcyjnych i wysokiego zatrudnienia.

- (193) Komisja zauważyła, że nawet jeżeli ceny unijne wzrosły, a różnica między średnimi unijnymi cenami sprzedaży a średnimi jednostkowymi kosztami produkcji ulegała wahaniom, w okresie objętym dochodzeniem, kiedy poziom przywozu z Chin i konsumpcji w Unii był najwyższy, średnie ceny sprzedaży przemysłu Unii były jedynie o 2 EUR (lub 0,1 %) wyższe od kosztów, co jest sytuacją niemożliwą do utrzymania. W kontekście wysokiego popytu i szczególnego rynku zobowiązanego do osiągnięcia celów w zakresie zrównoważonego rozwoju i dekarbonizacji Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że klienci nie zaakceptowaliby przeniesienia na nich kosztów z producentów. Komisja zgodziła się, że koszty stałe wzrosłyby przy mniejszej wielkości produkcji, jednak ta mniejsza wielkość produkcji nie była wyborem, lecz niezbędną odpowiedzią producentów unijnych na napływ taniego przywozu z Chin, który był dwukrotnie zaliczany na poczet niektórych celów UE w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, jak wyjaśniono w motywie 329 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (194) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 349–351 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (195) Wobec braku uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 352–353 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.3. Zapasy

- (196) Wobec braku nowych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 354–355 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (197) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC zwróciła uwagę na brak oceny zdolności przemysłu Unii do pozyskania kapitału. CCCMC zarzuciła również brak korelacji między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez producentów unijnych, ponieważ kiedy przywóz z Chin spadł w 2021 r., rentowność producentów unijnych i inne wskaźniki również spadły, a kiedy przywóz z Chin wzrósł w 2022 r., producenci unijni osiągnęli lepsze wyniki. Ponadto strona ta twierdziła, że Komisja nie uwzględniła czynników szkody w kontekście i w powiązaniu ze sobą, takich jak fakt, że dodatkowe inwestycje miałyby negatywny wpływ na rentowność przemysłu Unii, oraz że Komisja nie uwzględniła dowodów, które wydawały się sprzeczne z hipotezami Komisji.

- (198) Jeżeli chodzi o zdolność przemysłu Unii do pozyskiwania kapitału, Komisja zauważyła, że jest ona utrudniona przez wysoce ujemne przepływy pieniężne od 2021 r.

- (199) Domniemany brak korelacji między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez producentów unijnych był nieuzasadniony. Komisja przypomniała, że największy spadek rentowności nastąpił między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem, tj. kiedy przywóz z Chin osiągnął najwyższy poziom. W tamtym czasie rentowność przemysłu Unii osiągnęła poziom zaledwie 0,1 %, czyli znacznie poniżej rozsądnego zysku docelowego.
- (200) Komisja zakwestionowała zarzut, że nie uwzględniła dowodów sprzecznych z jej analizami. Komisja nie mogła uznać, że elementy przedstawione przez CCCMC są istotne dla dochodzenia, a mianowicie dokonanej przez CCCMC ekstrapolacji wyników przedsiębiorstwa Chevron Corporation z 2023 r., amerykańskiego wielonarodowego przedsiębiorstwa energetycznego specjalizującego się w sektorze ropy naftowej i gazu i prowadzącego działalność w ponad 180 państwach, na działalność w zakresie biodiesla prowadzoną przez objętego próbą producenta unijnego Chevron; lub dokonanej przez CCCMC ekstrapolacji wyników z 2023 r. włoskiego wielonarodowego przedsiębiorstwa energetycznego Eni, specjalizującego się w ropie naftowej i prowadzącego działalność w ponad 60 państwach, na działalność w zakresie biodiesla prowadzoną przez objętego próbą producenta unijnego (Bio)Raffineria di Gela. Komisja rozważyła czynniki szkody w kontekście i w powiązaniu ze sobą i w tym względzie nie mogła stwierdzić, że dodatkowe inwestycje miały negatywny wpływ na rentowność przemysłu unijnego w zakresie, w jakim nowe inwestycje długoterminowe miały raczej wpływ na bilans, a koszty amortyzacji tych inwestycji były początkowo niskie.
- (201) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 356–360 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (202) W swoim wniosku dotyczącym uwag na temat ujawnienia tymczasowych ustaleń CCCMC nie zaprzeczyła, że niektóre wskaźniki szkody dotyczące przemysłu Unii uległy, jak się wydaje, pogorszeniu w okresie badanym.
- (203) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji Komisja potwierdza wniosek zawarty w motywach 361–362 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i zdecydowanie stwierdza, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (204) Powiązany importer Excellence New Energy B.V. twierdził, że ceny FAME spadały po wprowadzeniu środków tymczasowych nie z powodu chińskiego biodiesla, ale z innych różnych powodów, takich jak wahania na rynku produktów ropopochodnych w obrębie dużego cyklu, zmiany geopolityczne, które wpływają na podaż/popyt, spadek ilości oleju roślinnego i wzrost rynku HVO. Komisja zauważyła, że wydarzenia po okresie objętym dochodzeniem nie mogą podważyć wniosku, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii w okresie objętym dochodzeniem, a zatem wprowadzenie środków antydumpingowych było uzasadnione.
- (205) W swoich uwagach po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC stwierdziła, że przed ustaleniem związku przyczynowego między przywozem z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych Komisja musiała zapewnić, aby przywóz z Chin i podobne produkty krajowe (głównie FAME produkowany z roślin spożywczych i pastewnych) były wystarczająco substytucyjne. Komisja odniosła się do sekcji 2.3 i 2.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w których potwierdzono, że przywóz z Chin i produkty krajowe są produktami podobnymi i substytucyjnymi.

- (206) Niezależnie od wniosku Komisji, o którym mowa w sekcji 4.5.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, CCCMC argumentowała, że chiński przywóz biodiesla nie wyjaśniał negatywnych tendencji wykazanych za pomocą niektórych wskaźników szkody. CCCMC stwierdziła, że pozytywny wynik testu przypisania nie został uzyskany, ponieważ Komisja nie wyjaśniła, dlaczego spadek udziału przemysłu Unii w rynku można przypisać przywozowi z Chin, którego udział w rynku był niski i jego cena była wyższa niż cena przywozu z innych państw. CCCMC argumentowała, że Komisja naruszyła przepisy WTO⁽⁷⁷⁾, ponieważ rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych nie zawierało niezależnej oceny ani (wystarczającego) uzasadnienia, że przywóz z Chin o rzekomo „niskich” cenach doprowadził „do tłumienia cen na rynku unijnym, w wyniku czego przemysł Unii nie był w stanie osiągać zdrowych zysków”. CCCMC argumentowała, że nie można przyjąć ustalenia dotyczącego tłumienia cen oraz że z cen sprzedaży, cen importowych, wielkości i różnych tendencji przedstawionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych wynika, że przywóz z Chin nigdy nie mógł spowodować podcięcia cenowego ani tłumienia cen, ponieważ chińskie ceny importowe biodiesla pozostawały wyższe od cen unijnych i wzrosły o 53 % w okresie badanym. Według CCCMC, mając na uwadze, że średnie ceny importowe z Chin były znacznie wyższe niż średnie ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą, nie było jasne, w jaki sposób przedmiotowy przywóz „podcinał”, „tłumił” lub uniemożliwiał podniesienie średnich krajowych cen jednostkowych.
- (207) Komisja odrzuciła powyższe argumenty CCCMC. Ceny sprzedaży przedstawione w tabelach 4 i 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczą różnych asortymentów produktów⁽⁷⁸⁾, jak podkreślono w motywie 370 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, i nie są bezpośrednio porównywalne. Bez wątpienia w okresie objętym dochodzeniem średnia cena sprzedaży biodiesla wyprodukowanego w Unii, która została ostatecznie porównana z przywozem z Chin, była wyższa od ceny sprzedaży podanej w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a mianowicie wynosiła od 1 590 do 2 400 EUR/t, tj. była zdecydowanie wyższa niż cena przywozu z Chin. Pomimo tego, biorąc pod uwagę asortyment produktów sprzedawanych przez objętych próbą producentów eksportujących i producentów unijnych, Komisja ustaliła istnienie zarówno podcięcia cenowego, jak i tłumienia cen. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 171 powyżej, prawdopodobne jest, że podcięcie cenowe miało miejsce w całym okresie badanym, ponieważ w aktach sprawy nie było dowodów na to, że asortyment produktów przywożonych i sprzedaży przemysłu unijnego zmienił się w tym okresie. W okresie objętym dochodzeniem w przypadku porównywalnych rodzajów produktu ceny przywozu z Chin podcinały ceny przemysłu Unii o 5,3–13,8 %, a zarazem nie było możliwości podniesienia ceny sprzedaży przemysłu Unii do poziomu wystarczającego do osiągnięcia zdrowych zysków. W celu ustalenia tłumienia cen Komisja przeanalizowała najpierw widoczną sytuację faktyczną (obliczenia na podstawie poszczególnych rodzajów produktu wykazały, że ceny przemysłu Unii były podcinane cenami chińskiego biodiesla), zauważyła, że średnie ogólne ceny przemysłu Unii były jedynie nieznacznie wyższe od jego średnich kosztów produkcji, i stwierdziła, że w przypadku braku podcięcia cenowego z Chin ceny producentów unijnych w naturalny sposób wzrosłyby bardziej, niż miało to miejsce. W kontekście zdrowego i rosnącego popytu Komisja oczekiwała, że różnica między średnią ceną sprzedaży w Unii a kosztem produkcji wzrośnie, jednak różnica ta zmniejszyła się z 26 EUR/t w 2022 r. do 2 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. Komisja zauważyła, że poziom podcięcia cenowego został potwierdzony na ostatecznym etapie postępowania, który to poziom został uznany za istotny w kontekście produktu towarowego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 176 powyżej, ustalenia dotyczące tłumienia cen zostały potwierdzone za pomocą marginesów zaniżania cen ustalonych dla każdego objętego próbą producenta eksportującego.
- (208) Ponadto Komisja zauważyła, że sytuacja przedstawiona w tabeli 3 powyżej nie odzwierciedla faktu, że chiński biodiesel doprowadził do zmniejszenia fizycznego popytu na inne rodzaje biodiesla, a mianowicie biodiesel produkowany z roślin w Unii, o dwukrotność kwot w tabeli 3 w wyniku „podwójnego liczenia” chińskiego biodiesla, co wyjaśniono bardziej szczegółowo w następnej sekcji.
- (209) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 364–367 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁷⁷⁾ Art. 3 porozumienia antydumpingowego.

⁽⁷⁸⁾ GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw z 14 sierpnia 2023 r. Unia Europejska. Dostępne na stronie: <https://fas.usda.gov/data/european-union-biofuels-annual-3> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.), s. 29–31 oraz tabela 10 i GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw z 19 października 2023 r. Chiny. Dostępne na stronie: <https://fas.usda.gov/data/china-biofuels-annual-9> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.), s. 12–16, w szczególności tabela 4.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (210) Korekta tabeli 6, o której mowa w sekcji 4.5.2.2 powyżej, miała niewielki wpływ na niektóre udziały w rynku przedstawione w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ostateczna tabela 12 przedstawia się następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2020	2021	2022	OD
Argentyna	Wielkość (w tonach)	874 199	1 292 775	997 210	490 644
	Indeks (2020 = 100)	100	148	114	56
	Udział w rynku	5,1 %	7,4 %	5,6 %	2,7 %
	Średnia cena (EUR/t)	732	1 076	1 419	1 425
Zjednoczone Królestwo	Indeks (2020 = 100)	100	147	194	195
	Wielkość (w tonach)	608 155	990 082	1 032 790	1 100 392
	Indeks (2020 = 100)	100	163	170	181
	Udział w rynku	3,6 %	5,7 %	5,8 %	6,0 %
Singapur	Średnia cena (EUR/t)	1 027	1 361	1 615	1 297
	Indeks (2020 = 100)	100	132	157	126
	Wielkość (w tonach)	468 998	279 098	689 578	868 513
	Indeks (2020 = 100)	100	60	147	185
Pozostałe państwa trzecie	Udział w rynku	2,8 %	1,6 %	3,8 %	4,7 %
	Średnia cena (EUR/t)	1 202	1 922	1 388	1 495
	Indeks (2020 = 100)	100	160	115	124
	Wielkość (w tonach)	1 551 084	1 390 427	2 191 348	2 544 445
Pozostałe państwa trzecie	Indeks (2020 = 100)	100	90	141	164
	Udział w rynku	9,1 %	8,0 %	12,2 %	13,9 %

Państwo		2020	2021	2022	OD
	Średnia cena (EUR/t)	858	1 169	1 736	1 468
	Indeks (2020 = 100)	100	136	202	171
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość (w tonach)	3 502 436	3 952 382	4 910 926	5 003 994
	Indeks (2020 = 100)	100	113	140	143
	Udział w rynku	20,5 %	22,7 %	27,3 %	27,3 %
	Średnia cena (EUR/t)	817	1 165	1 473	1 299
	Indeks (2020 = 100)	100	143	180	159

Źródło: COMEXT (wielkość ⁽¹⁾ i średnia cena ⁽²⁾) z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa w 2020 r., w odniesieniu do którego, wobec braku rozstrzygających danych w bazie COMEXT, dokonano szacunków wielkości i cen na podstawie cen GTA.

⁽¹⁾ Dane z bazy COMEXT dotyczące czystego biodiesla i jego mieszanek.

⁽²⁾ Dane z bazy COMEXT dotyczące wyłącznie czystego biodiesla. Dane dla kodu 2710 19 43 29 dla Singapuru. Dane dla kodu 3826 00 10 dla Argentyny, Zjednoczonego Królestwa i innych państw trzecich. Dane dla kodów 2710 19 43 29 i 3826 00 10 dla innych państw z wyłączeniem Chin (w przypadku udziału Zjednoczonego Królestwa w ramach innych państw z wyłączeniem Chin uwzględniono jedynie kod 3826 00 10).

- (211) W swoich uwagach po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC utrzymywała, że producenci unijni stracili większość udziału w rynku, gdy wzrósł przywóz z państw trzecich. CCCMC argumentowała, że chociaż udział w rynku przemysłu Unii spadł o prawie 10 punktów procentowych w okresie badanym, udział Chin w rynku wzrósł o 2,6 punktu procentowego, czyli o znacznie mniej niż przywóz z państw trzecich. CCCMC zarzuciła, że wobec braku informacji na temat surowców przywożonych z państw trzecich Komisja nie sformułowała znaczącego wniosku na temat wpływu tego przywozu oraz że Komisja przyjęła założenia, które pozostają niewyjaśnione i zgodnie z którymi przywóz z państw trzecich nie osiąga zwykle wyższych cen na rynku.

- (212) Komisja potwierdziła, że w świetle dostępnych informacji znaczną część przywozu z państw trzecich innych niż Chiny stanowił przywóz biodiesla produkowanego z roślin, co potwierdzono między innymi w sprawozdaniu statystycznym EBB z 2023 r.⁽⁷⁹⁾, sprawozdaniach GAIN dotyczących Chin⁽⁸⁰⁾ i Unii Europejskiej⁽⁸¹⁾, badaniach rynkowych⁽⁸²⁾ i szeregu dochodzeń w sprawie ochrony handlu przeprowadzonych przez Komisję⁽⁸³⁾. W odniesieniu do przywozu z Singapuru Komisja zgromadziła dowody wskazujące, że ceny takiego przywozu nie odzwierciedlały rzeczywistych warunków rynkowych. Jeżeli chodzi o przywóz do Unii pochodzący ze Zjednoczonego Królestwa⁽⁸⁴⁾, obejmował on głównie towary będące przedmiotem handlu⁽⁸⁵⁾, w tym prawdopodobnie równoważenie pozycji u producentów transgranicznych ze Zjednoczonego Królestwa⁽⁸⁶⁾ i UE po cenach transferowych, których Komisja nie mogła dalej prześledzić. Ponadto istnieją przesłanki świadczące o nietypowych praktykach handlowych w tym sektorze w Zjednoczonym Królestwie w okresie badanym⁽⁸⁷⁾. Po trzeciej, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa udzielały przedsiębiorstwom naftowym pozwoleń na uszlachetnianie czynne w odniesieniu do przywozu biodiesla, co ułatwiło handel biodieslem niepochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa do Unii za pośrednictwem Zjednoczonego Królestwa i wprowadziło jednocześnie nieścisłości w danych statystycznych. Praktyki te dopiero niedawno dobiegły końca⁽⁸⁸⁾⁽⁸⁹⁾.
- (213) Komisja potwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem chiński biodiesel produkowany z zużytego oleju kuchennym/odpadów ułatwił szybsze wykonanie niektórych obowiązków krajowych dzięki mniejszym ilościom fizycznym biodiesla i był objęty premią na rynku unijnym. Zgodnie z dyrektywami w sprawie odnawialnych źródeł energii państwa członkowskie muszą osiągnąć określony udział odnawialnych źródeł energii w swoim zużyciu energii. Aby osiągnąć ten ogólny udział, państwa członkowskie muszą zrealizować różne cele/wykonać obowiązki pośrednie. W sektorze transportu zaawansowane biopaliwa, a mianowicie biodiesel produkowany z zużytego oleju kuchennego i niektóre tłuszcze odpadowe, mogą być dwukrotnie zaliczane na poczet celów krajowych. To dwukrotne zaliczanie ogranicza wpływ rosnących obowiązków na ilości faktycznie zmieszane, ponieważ do wypełnienia obowiązku potrzebna jest mniejsza ilość (tj. połowa) biopaliwa.

⁽⁷⁹⁾ Sprawozdanie statystyczne EBB 2023 dostępne pod adresem: https://ebb-eu.org/wp-content/uploads/2024/03/EBB_Statistical_Report2023-Final.pdf (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽⁸⁰⁾ GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw z 19 października 2023 r. Chiny. Dostępne pod adresem: <https://fas.usda.gov/data/china-biofuels-annual-9> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽⁸¹⁾ GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw z 14 sierpnia 2023 r. Unia Europejska. Dostępne pod adresem: <https://fas.usda.gov/data/european-union-biofuels-annual-3> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽⁸²⁾ Z informacji dostępnych na stronie: <https://www.reuters.com/business/energy/malaysian-2024-biofuel-output-seen-rising-if-b20-biodiesel-usage-expanded-2024-03-05/> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.) wynika, że malezyjski biodiesel jest produkowany z oleju palmowego. Aby zapoznać się z przeglądem sytuacji na całym świecie, zob. s. 27 sprawozdania UFOP na temat podaży na rynku światowym w latach 2023–2024, dostępnego pod adresem: https://www.ufop.de/files/8217/0548/9837/UFOP-2116_Report_Global_Market_Supply_A5_EN_23_24_160124.pdf.

⁽⁸³⁾ Jako przykład, zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1344, motyw 32 ma następujące brzmienie: „W toku dochodzenia wskazano, że biodiesel produkowany w Indonezji to głównie ester metylowy oleju palmowego (»PME«), pozyskiwany z oleju palmowego [...]”. Jako kolejny przykład, zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj). Motyw 41 ma następujące brzmienie: „Dochodzenie wykazało, że biodiesel produkowany w Argentynie jest wyłącznie estrem metylowym oleju sojowego (»SME«) uzyskiwanym z oleju sojowego [...]”.

⁽⁸⁴⁾ W odniesieniu do surowców w Zjednoczonym Królestwie, zob. np. informacje na stronie: <https://www.gov.uk/government/statistics/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023> oraz wniosek w aktach publicznych dochodzenia złożony przez Trade Remedies Service, dostępny pod adresem: <https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/>.

⁽⁸⁵⁾ Uznano, że przywóz do Unii ze Zjednoczonego Królestwa, państwa o dużym krajowym popycie na biodiesel, obejmował głównie towary będące przedmiotem handlu, ponieważ jego wielkość w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych była zasadniczo dwukrotnie wyższa od całkowitej produkcji biodiesla w tym państwie. Jest to patent z tabeli C.41.1 OECD/FAO (2022), OECD-FAO Agricultural Outlook 2022–2031, OECD Publishing, Paryż, <https://doi.org/10.1787/f1b0b29c-en>. Ponadto na s. 30–32 wniosku zawartego w publicznie dostępnych aktach dochodzenia prowadzonego przez Trade Remedies Service, dostępnych na stronie <https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/>, stwierdzono, że grupa Greenergy prowadzi znaczącą działalność eksportową. Dane w tabeli na s. 27 (150 000 – 200 000 ton od Olleco plus Argent) w tym samym wniosku oraz szacunki na s. 29 (320 000 – 370 000 ton w przypadku Greenergy) wniosku sugerują, że produkcja biodiesla w Zjednoczonym Królestwie wyniosła około pół miliona ton (lub nieco więcej).

⁽⁸⁶⁾ Zjednoczone Królestwo.

⁽⁸⁷⁾ Motywy 12 i 13 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/1273 z dnia 7 maja 2024 r. kończącej dochodzenie w sprawie możliwego obchodzenia, przez przywóz biodiesla wysyłanego z Chińskiej Republiki Ludowej i Zjednoczonego Królestwa, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej i Zjednoczonego Królestwa, środków wyrównawczych dotyczących przywozu biodiesla pochodzącego z Indonezji oraz kończącej rejestrację przywozu (Dz.U. L, 2024/1273, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1273/oj).

⁽⁸⁸⁾ <https://rtfa.org.uk/2024/07/23/uk-renewable-fuels-industry-calls-for-inward-processing-policy-to-be-made-more-transparent/> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽⁸⁹⁾ <https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/latest-news/agriculture/040324-uk-to-instate-biofuel-import-duties-after-halting-exemptions> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

- (214) Komisja zauważyła, że podmioty gospodarcze nie mogły osiągnąć swojego celu tak szybko (jak z chińskim biodieslem) za pomocą większości przywozu z innych państw trzecich, ponieważ przywóz ten był produkowany z roślin. Komisja stwierdziła zatem, że miarodajne porównanie cen, ilości i udziałów w rynku biodiesla pochodzącego z różnych źródeł można było przeprowadzić wyłącznie przy uznaniu asortymentu produktów. Przywóz biodiesla produkowanego z roślin z innych państw trzecich nie spowodował wyparcia biodiesla unijnego w (podwójnym) zakresie w stosunku do chińskiego biodiesla i nie mógł spowodować szkody w zakresie osłabienia związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą dla producentów unijnych.
- (215) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 368–372 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, mając na uwadze dane przedstawione w ostatecznej wersji tabeli 12 powyżej.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (216) Wobec braku uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 373–376 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.3. Wzrosty kosztów/kosztu produkcji

- (217) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CCCMC stwierdziła, że potencjalną przyczyną szkody dla przemysłu Unii jest wzrost kosztów produkcji i kosztów pracy oraz spadek wydajności. Komisja odrzuciła argumenty CCCMC, ponieważ to presja cenowa wywierana przez chiński biodiesel uniemożliwiła przemysłowi Unii odzwierciedlenie wzrostu kosztów w cenach. W związku z tym wzrost kosztów nie osłabił stwierdzonego związku przyczynowego.
- (218) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywie 377 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.4. Inne czynniki

- (219) CCCMC twierdziła, że szkoda producentów unijnych była szkodą z własnej winy, ponieważ nie byli oni w stanie produkować biodiesla, który jest objęty premią związaną z podwójnym liczeniem.
- (220) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że producenci unijni nie byli w stanie produkować biodiesla, który jest objęty premią związaną z podwójnym liczeniem. Komisja przypomniała motyw 57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz że ustalenie podjęcia cenowego, wyjaśnione w sekcji 4.4.2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zostało dokonane w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktu, a także że chiński biodiesel został porównany z biodieslem produkowanym w Unii z tych samych surowców objętych tym samym rodzajem premii związanej z podwójnym liczeniem.
- (221) CCCMC twierdziła, że szkoda producentów unijnych była szkodą z własnej winy ze względu na duże inwestycje skutkujące ujemnymi przepływami pieniężnymi i zmniejszonym zwrotem z inwestycji.
- (222) Kwestię związku między obniżoną rentownością a inwestycjami producentów unijnych omówiono w motywach 197–201 powyżej. Komisja przypomniała, że przywóz z Chin spowodował obniżenie rentowności producentów unijnych. Jak wynika z pustych kwestionariuszy przeznaczonych dla producentów unijnych, głównym czynnikiem wpływającym na wzór stosowany do ustalenia danych liczbowych dotyczących przepływów pieniężnych i zwrotu z inwestycji jest rentowność. W motywie 359 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zauważono, że znaczące inwestycje w ostatniej części okresu badanego były projektami planowanymi od dawna i dotyczyły tylko dwóch przedsiębiorstw.
- (223) Przedsiębiorstwo Excellence New Energy B.V. argumentowało, że przy cenie docelowej wynoszącej 2 200–2 200 EUR/t, która jest znacznie wyższa niż ceny importowe, przemysł Unii nie był w stanie konkurować z żadnym przywozem. Komisja wyjaśniła, że cena docelowa 1 900–2 200 EUR/t odzwierciedlała jedynie bardzo specyficzny asortyment produktów, z którym porównywano chińskie modele, a zatem nie mogła podważyć konkurencyjności przemysłu Unii. Przywóz w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczył różnych asortymentów produktów, jak podkreślono w motywie 370 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (224) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 378–380 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (225) Jak określono w art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego oraz biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie rejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja przeanalizowała zmiany wielkości przywozu, aby ustalić, czy w okresie wcześniejszego informowania, o którym mowa w motywie 4, miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, a co za tym idzie aby przy określaniu marginesu szkody uwzględnić dodatkową szkodę spowodowaną takim wzrostem.
- (226) Jak wynika z danych zawartych w bazie danych systemu Surveillance 2, wielkości przywozu z Chin w ciągu czterotygodniowego okresu wcześniejszego informowania były o 58 % niższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o zbadany okres czterech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania nie miał miejsca znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.
- (227) Komisja nie dostosowała zatem poziomu usuwającego szkodę w tym względzie.
- (228) Kilka stron chińskich zakwestionowało zysk docelowy w wysokości 11 % wykorzystany do obliczenia marginesu szkody, uzasadniając to tym, że taka marża zysku była nierealna lub pozbawiona znaczenia w związku ze zmianami na rynku i innymi elementami (np. zmianami regulacyjnymi, kwestiami związanymi z kosztami) od 2013 r., tj. od roku, w którym ostatecznie ustalono zysk docelowy w wysokości 11 %. Strony zwróciły się do Komisji o ustalenie nowszego/średniego zysku docelowego, przy czym CCCMC argumentowała, że zysk powinien być możliwy do osiągnięcia dla przemysłu Unii. Grupa Jiaao oczekiwała ustalenia zysku docelowego na poziomie niższym niż 11 %, ponieważ jej zdaniem marże zysku z czasem zmniejszyłyby się w większości sektorów przemysłu ze względu na konkurencję na rynku i postęp technologiczny. W przypadku grupy Zhuoyue po zakończeniu dochodzeń antydumpingowych przeciwko Argentynie i Indonezji w 2018 r. należało znaleźć nowy zysk docelowy, ponieważ takie zakończenie oznaczało, że przemysł Unii nie ponosił już szkody. W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia grupa Zhuoyue powtórzyła te uwagi, uzasadniając to faktem, że jak się przewiduje, poziom rentowności w ubiegłych latach kształtowały normalne warunki konkurencji.
- (229) Jak zauważono w motywie 384 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja nie mogła ustalić marży zysku na podstawie lat poprzedzających wzrost przywozu z Chin, ponieważ przemysł Unii od lat cierpiał na skutek napływu przywozu po cenach dumpingowych/subsydiowanych towarów, w związku z czym żadnego okresu nie można uznać za okres, w którym na rynku unijnym panuje normalna sytuacja konkurencyjna. W związku z tym Komisja skorzystała z zysku ustalonego w odniesieniu do tego rodzaju przemysłu w poprzednich dochodzeniach, w tym w dochodzeniu zakończonym w 2019 r. Zysk podstawowy ustalono na poziomie 11 %⁽⁹⁰⁾. Argument grupy Jiaao, że marże zysku z czasem zmniejszą się z powodu konkurencji rynkowej i postępu technologicznego, był nieuzasadniony, w szczególności w odniesieniu do sektora biodiesla. Poza marżą zysku w wysokości 6 % określoną w art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego, sugerowaną przez grupę Jiaao, żadna ze stron nie zaproponowała (bardziej) rozsądnego zysku podstawowego. Twierdzenia, że 11 % było nieodpowiednim zyskiem docelowym, zostały odrzucone.
- (230) Strona chińska twierdziła, że niewyrządzająca szkody cena obliczona w motywie 387 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie powinna opierać się na kosztach produkcji przedstawionych w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, która to tendencja została uznana za anormalną, i wezwała do dokonania korekty w celu obliczenia ceny niewyrządzającej szkody (choć bez wyjaśnienia, w jaki sposób lub w jakim zakresie), aby rzekomo skorygować odchylenia od normy, takie jak wysokie ceny energii spowodowane wojną. Komisja odrzuciła te argumenty i przypomniała, że w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawiono koszty produkcji szerszego asortymentu niż produkty, z którymi ostatecznie porównano przywóz.

⁽⁹⁰⁾ Zysk docelowy na poziomie 11 % ustanowiono w 2013 r. (rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315 z 26.11.2013, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2013/1194/oj)). Wspomniany zysk docelowy uznano także za odpowiedni w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładającym ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj).

- (231) Powiązany importer Excellence New Energy B.V. zakwestionował cenę docelową uzyskaną przez Komisję, uzasadniając to tym, że dodanie 11 % zysku docelowego oraz kosztów przestrzegania przepisów do kosztów produkcji w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dało zaledwie 1 508 EUR/t. Komisja wyjaśniła, że koszty produkcji przedstawione w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odzwierciedlają szerszy zestaw kosztów produkcji, z którymi porównano chińskie modele.
- (232) Wobec braku uwag, motyw 389 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje potwierdzony. Ostateczny poziom usuwający szkodę w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
Grupa EcoCeres: — ECO Biochemical Technology (Zhangjiagang) Co. Ltd. — EcoCeres Limited	16,4
Grupa Jiaao: — Zhejiang EastRiver Energy S&T Co., Ltd. — Zhejiang Jiaao Enproenergy Co., Ltd. — Jiaao International Trading (SINGAPORE) PTE. Ltd.	37,1
Grupa Zhuoyue: — Longyan Zhuoyue New Energy Co. Ltd. — Xiamen Zhuoyue Biomass Energy Co., Ltd.	44,3
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	32,6
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	44,3

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (233) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)
Grupa EcoCeres: — ECO Biochemical Technology (Zhangjiagang) Co. Ltd. — EcoCeres Limited	10,0
Grupa Jiaao: — Zhejiang EastRiver Energy S&T Co., Ltd. — Zhejiang Jiaao Enproenergy Co., Ltd. — Jiaao International Trading (SINGAPORE) PTE. Ltd.	35,6
Grupa Zhuoyue: — Longyan Zhuoyue New Energy Co. Ltd. — Xiamen Zhuoyue Biomass Energy Co., Ltd.	23,4
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	21,7
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	35,6

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (234) EBB (w imieniu swoich członków) i przedsiębiorstwo Neste uznały środki za leżące w interesie przemysłu Unii.

- (235) CCCMC argumentowała, że rozważania Komisji zawarte w tej sekcji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie są przekonujące, ponieważ konkurencja z przywozem z państw trzecich utrzyma się, jak również przywóz surowców do produkcji biodiesla. Komisja zauważyła, że zdrowa konkurencja na rynku jest pożądana i odrzuciła twierdzenia CCCMC.
- (236) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 392–394 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.2. Interes importerów niepowiązanych, przedsiębiorstw handlowych i dystrybutorów

- (237) Wobec braku uwag na temat tej sekcji potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 395–398 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.3. Interes użytkowników, konsumentów i dostawców

- (238) Quatra, odbiorca zużytego oleju kuchennego, twierdził, że wyłączenie SAF i zużytego oleju kuchennego ze środków spowoduje wzrost przywozu takich towarów do Unii i wpłynie negatywnie na unijne wysiłki na rzecz zrównoważonego rozwoju, zniechęcając do krajowego pozyskiwania zużytego oleju kuchennego/surowców. Komisja odrzuciła te argumenty, ponieważ zużyty olej kuchenny nie wchodzi w zakres dochodzenia.
- (239) Chane, duży dostawca usług magazynowania biopaliw w Europie, który przetwarza również SAF, twierdził, że środki zagrażają jego ambicjom w zakresie zrównoważonego rozwoju i stanowią wyzwanie dla dynamiki łańcucha dostaw, potencjalnie wpływając na dostępność odnawialnych źródeł energii. Chane wyraził obawy dotyczące zakłóceń, nieefektywności instalacji magazynowych, potencjalnego niepełnego wykorzystania i negatywnych skutków finansowych. Komisja zauważyła, że chociaż środki mogą wpływać na niektóre przepływy w łańcuchu dostaw, dostępność biodiesla została zapewniona, ze względu na moce produkcyjne producentów unijnych i znaczny przywóz. Celem środków nie jest zapobieganie przywozowi, lecz przywrócenie uczciwych warunków konkurencji na rynku biodiesla w Unii.
- (240) Wobec braku innych uwag na temat tej sekcji potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 399–400 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.4. Inne czynniki

- (241) CCCMC zakwestionowała przywołane w tej sekcji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzenie Komisji, zgodnie z którym przemysł Unii dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić popyt, uzasadniając to tym, że przemysł Unii nie osiągał dobrych wyników w okresie objętym dochodzeniem, oraz niekorzystnymi perspektywami w produkcji rzepaku. Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem, biorąc pod uwagę swoje ustalenia dotyczące wolnych mocy produkcyjnych na poziomie objętych próbą producentów unijnych, swoje ogólne ustalenia dotyczące przemysłu Unii oraz wielu surowców, z których można produkować biodiesla.
- (242) CCCMC zakwestionowała stwierdzenie Komisji zawarte w motywie 402 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym wprowadzenie środków będzie miało pozytywny wpływ na cele w zakresie zrównoważonego rozwoju i wysiłki na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych⁽⁹¹⁾. Komisja zwróciła uwagę na rolę, jaką dobre praktyki rolnicze przedstawione przez niektórych producentów unijnych odgrywają w sekwestracji węgla w glebie⁽⁹²⁾, i odrzuciła twierdzenia CCCMC.
- (243) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń powiązany importer Excellence New Energy B.V. zakwestionował cła zaporowe jako przynoszące efekty odwrotne do zamierzonych w stosunku do szerszych celów w zakresie dekarbonizacji i, podobnie jak CCCMC, zakwestionował stosowność środków antydumpingowych w szerszym kontekście międzynarodowych działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu. CCCMC dodała, że niepewność w polityce ochrony środowiska hamuje zielone inwestycje przedsiębiorstw i zielone innowacje oraz że środki będą miały wpływ na biodiesel tego rodzaju, który prawodawca UE najbardziej preferuje.

⁽⁹¹⁾ Gaz cieplarniany.

⁽⁹²⁾ Aby zapoznać się z rolą gleby w sekwestracji dwutlenku węgla, zob. w szczególności <https://4p1000.org/discover/?lang=en>.

- (244) Komisja zauważyła, że poziom ceł nie był zaporowy i że celem środków nie jest zapobieganie przywózowi, lecz przywrócenie warunków uczciwej konkurencji na rynku biodiesla w Unii. Nałożenie środków antydumpingowych nie może podważyć zobowiązania Komisji do przeciwdziałania zmianie klimatu, jeżeli takie środki są prawnie uzasadnione. Dokonane ustalenia jasno wskazują na uzasadnioną potrzebę przywrócenia równych warunków działania w Unii. Zauważono, że zamknięcie działalności unijnych producentów biodiesla zwiększyłoby zależność od biodiesla z państw trzecich przywożonego z miejsc odległych geograficznie, co przyniosłoby efekt przeciwny do zamierzonego pod względem zmniejszenia śladu węglowego Unii. Komisja odrzuciła twierdzenia Excellence New Energy B.V. i CCCMC.
- (245) Przedsiębiorstwo Excellence New Energy B.V. stwierdziło, że w przypadku wprowadzenia środków dojdzie do zakłóceń w pracy terminali i portów. Twierdzenie to było nieuzasadnione i zostało odrzucone.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (246) Wobec braku innych uwag na temat interesu Unii potwierdzono wniosek zawarty w motywach 404–405 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (247) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (248) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (w %)	Margines szkody (w %)	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)
Grupa EcoCeres: — ECO Biochemical Technology (Zhangjiagang) Co. Ltd. — EcoCeres Limited	10,0	16,4	10,0
Grupa Jiaao: — Zhejiang EastRiver Energy S&T Co., Ltd. — Zhejiang Jiaao Enproenergy Co., Ltd. — Jiaao International Trading (SINGAPORE) PTE. Ltd.	35,6	37,1	35,6
Grupa Zhuoyue: — Longyan Zhuoyue New Energy Co. Ltd. — Xiamen Zhuoyue Biomass Energy Co., Ltd.	23,4	44,3	23,4
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	21,7	32,6	21,7
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	35,6	44,3	35,6

- (249) EBB stwierdziła, że stosowanie systemu bilansu masy określonego w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii przez niektóre podmioty gospodarcze stanowiło obejście ceł antydumpingowych nałożonych na chiński biodiesel. EBB zauważyła, że przedsiębiorstwa handlowe mogą dokonywać zamiany certyfikatów stanowiących „dowód zrównoważoności” między produktami pochodzącymi z UE i spoza UE poprzez transport w ramach procedury T1 (tj. przed odprawą celną) biodiesla spoza UE, którego „dowód zrównoważoności” zostanie sprzedany w Unii (mianowicie w przypadku materiałów zaliczanych dwukrotnie na poczet unijnych celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych) i wysyłkę fizycznego biodiesla poza Unię. Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że działania te można uznać za praktyki obchodzenia środków, którymi należy się zająć w ramach niniejszego dochodzenia.

- (250) Przedsiębiorstwo Neste i EBB stwierdziły, że wyłączenie HEFA-SPK/mieszanych SAF ze środków zwiększy ryzyko obchodzenia środków antydumpingowych dotyczących chińskiego biodiesla i osłabi skutki naprawcze środków. W tym względzie przedsiębiorstwo Neste zwróciło uwagę na fakt, że większości paliw odnawialnych nie ma odrębnych kodów CN, oraz na fakt, że HEFA-SPK i HVO mogą być objęte tym samym kodem towarowym, jeżeli odpowiadają tym samym specyfikacjom dotyczące destylacji. EBB argumentowała, że rozróżnienie SAF i HVO na granicy jest trudne.
- (251) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Neste i EBB powtórzyły najważniejsze kwestie uwag podsumowanych w motywie powyżej. EBB twierdziła, że chiński przemysł szybko przestawi się z HVO na SAF i uniknie w ten sposób zapłaty ceł antydumpingowych od HVO. Grupa EcoCeres nie zgodziła się, że przestawienie się na SAF może nastąpić szybko. EBB wezwała Komisję do przyjęcia proaktywnego podejścia do nowego mechanizmu podatku wywozowego od chińskiego zużytego oleju kuchennego, który to mechanizm rzekomo jest rodzajem wsparcia służącego absorpcji ceł antydumpingowych, a także subsydium stanowiącym podstawę środków wyrównawczych, które w najbliższej przyszłości obniżyłoby chińskie ceny eksportowe FAME, HVO i SAF do Unii. EBB wezwała w szczególności do utworzenia nowych kodów TARIC dotyczących SAF do celów monitorowania, do uważnego monitorowania cen importowych biodiesla do Unii, a także do przeprowadzenia dochodzenia z urzędu w celu przeprowadzenia przeglądu marginesów dumpingu w ramach obecnego dochodzenia. Grupa EcoCeres przypominała o istniejących już narzędziach do monitorowania przepływów biopaliw, w szczególności o prowadzonej przez Komisję unijnej bazie danych dotyczących biopaliw, działającej od 2024 r.
- (252) Komisja przyjęła do wiadomości kwestie wskazane przez strony oraz zobowiązała się do monitorowania przepływów biodiesla i SAF po nałożeniu środków antydumpingowych na chiński biodiesel zdefiniowany w art. 1 niniejszego rozporządzenia. W związku z tym do celów monitorowania ustanowiono oddzielne kody TARIC dla zrównoważonych paliw lotniczych zdefiniowanych w art. 1 niniejszego rozporządzenia i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (253) CCCMC zakwestionowała formę środków. Komisja odrzuciła argument CCCMC, który był nieuzasadniony.
- (254) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (255) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽⁹³⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (256) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.

⁽⁹³⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

- (257) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (258) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, zwłaszcza po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (259) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (260) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (261) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych na poziomach ustalonych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych i do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (262) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁽⁹⁴⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (263) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽⁹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, zwanych powszechnie „biodieslem”, w formie czystej lub zawartych w mieszance, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 22, 1516 20 98 23, 1516 20 98 29, 1516 20 98 31, 1516 20 98 32 i 1516 20 98 39), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 22, 1518 00 91 23, 1518 00 91 29, 1518 00 91 31, 1518 00 91 32 i 1518 00 91 39), ex 1518 00 95 (kody TARIC 1518 00 95 10, 1518 00 95 11 i 1518 00 95 19), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 22, 1518 00 99 23, 1518 00 99 29, 1518 00 99 31, 1518 00 99 32 i 1518 00 99 39), ex 2710 19 42 (kody TARIC 2710 19 42 21, 2710 19 42 22, 2710 19 42 23, 2710 19 42 29, 2710 19 42 31, 2710 19 42 32 i 2710 19 42 39), ex 2710 19 44 (kody TARIC 2710 19 44 21, 2710 19 44 22, 2710 19 44 23, 2710 19 44 29, 2710 19 44 31, 2710 19 44 32 i 2710 19 44 39), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 22, 2710 19 46 23, 2710 19 46 29, 2710 19 46 31, 2710 19 46 32 i 2710 19 46 39), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 22, 2710 19 47 23, 2710 19 47 29, 2710 19 47 31, 2710 19 47 32 i 2710 19 47 39), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 11, 3824 99 92 13, 3824 99 92 14, 3824 99 92 15, 3824 99 92 16 i 3824 99 92 19), 3826 00 10 oraz ex 3826 00 90 ⁽⁹⁵⁾ (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 12, 3826 00 90 13, 3826 00 90 19, 3826 00 90 31, 3826 00 90 32 i 3826 00 90 39), z wyłączeniem zrównoważonych paliw lotniczych spełniających wymogi standardowej specyfikacji ASTM7566-22 dla paliw lotniczych do silników odrzutowych zawierających węglowodory syntetyczne, objętych obecnie kodami CN ex 2710 19 42 (dodatkowy kod TARIC 89FT), ex 2710 19 44 (dodatkowy kod TARIC 89FT), ex 2710 19 46 (dodatkowy kod TARIC 89FT), ex 2710 19 47 (dodatkowy kod TARIC 89FT), ex 2710 20 11 (dodatkowy kod TARIC 89FT) oraz ex 2710 20 16 (dodatkowy kod TARIC 89FT), i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem są następujące dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Grupa EcoCeres: — ECO Biochemical Technology (Zhangjiagang) Co. Ltd. — EcoCeres Limited	10,0	89ED
Grupa Jiaao: — Zhejiang EastRiver Energy S&T Co., Ltd. — Zhejiang Jiaao Enproenergy Co., Ltd. — Jiaao International Trading (SINGAPORE) PTE. Ltd.	35,6	89EE
Grupa Zhuoyue: — Longyan Zhuoyue New Energy Co. Ltd. — Xiamen Zhuoyue Biomass Energy Co., Ltd.	23,4	89EF
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	21,7	
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	35,6	C999

⁽⁹⁵⁾ Zgodnie z obecną definicją zawartą w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2024/2522 z dnia 23 września 2024 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L, 2024/2522, 31.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2522/oj). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 z opisem produktu odpowiadającym kodom CN i TARIC.

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (wyrażona w tonach ilość) biodiesla sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury stosuje się cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/2163 nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostają ostatecznie pobrane na poziomach określonych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2024/2163, jeżeli są niższe od stawek ostatecznych. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 października 2022 r. do dnia 30 września 2023 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Anhui Tianyi Environmental Protection Tech. Co., Ltd.	89EG
Baoshun (Henan) New Carbon Material Co., Ltd.	89EH
Bemay (Hubei) New Energy Company Ltd.	89FU
Changzhou City Jintan District Weige Biological Technology Co., Ltd.	89EI
Chongqing CH Bio Energy Co., Ltd.	89EJ
Chongqing Yubang New Energy Technology Co., Ltd.	89EK
Dezhou Rongguang Biotechnology Co., Ltd.	89EL
Guangxi Guiping Guangran Energy Technology Co. Ltd.	89EM
Guangzhou Hongtai New Energy Technology Co., Ltd.	89EN
Guangzhou Leo-king Environmental Technology Co., Ltd.	89EO
Hainan Huanyu New Energy Co., Ltd.	89EP
Hebei Hui De Renewable Resources Co., Ltd.	89EQ
Hebei Jingu Plasticizer Co., Ltd.	89ER
Hebei Jingu Recycling Resources Development Co. Ltd.	89ES
Hebei Longhai Bioenergy Co., Ltd.	89ET
Hebei Nanhong New Energy Technology Pte. Ltd.	89EU
HENAN JUNHENG INDUSTRIAL GROUP BIOTECHNOLOGY COMPANY., LTD.	89EV
Hubei Tianji Bioenergy Co., Ltd.	89EW
Huizhou City Huilong Oil Energy Co., Ltd.	89EX
Huizhou Excellent and Innovation Bioenergy Technology Co., Ltd.	89EY
Hunan Xinhui Bioenergy Co., Ltd.	89EZ
Jiangxi Zunchuang New Energy Co., Ltd.	89FA
Jiujiang Oasis Energy Technology Co., Ltd.	89FB
Kunming Decheng Renewable Resources Technology Co. Ltd.	89FC
Linyi Huibang New Energy Co., Limited	89FD
Long Chang City Yuanju Oil and Greas Co. Ltd.	89FE
Maoming Hongyu Energy Technology Co., Ltd.	89FF
Ningbo Jiesen Green Fuel Co., Ltd.	89FG
Shandong Baoshun Chemical Technology Co., Ltd.	89FH
Shandong Ding-Yu Biotech Energy Co., Ltd.	89FI
SHANDONG HUIDONG NEW ENERGY CO., LTD.	89FJ
Shandong Sanju Bioenergy Co., Ltd.	89FK
Shanghai Zhongqi Environment Technology Co., Ltd.	89FL
Shenzhen Leoking Biotechnology Co., Ltd.	89FM

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Sichuan Huisheng New Technology Co Ltd.	89FN
Sichuan Lampan New Energy Technology Co., Ltd.	89FO
Tanghe Jinhai Biological Technology Co., Ltd.	89FP
Tangshan Jinlihai Biodiesel Co., Ltd.	89FQ
Wenzhou Zhongke New Energy Technology Co., Ltd.	89FR
YANGZHOU JIANYUAN BIOTECHNOLOGY CO., LTD.	89FS